

NAŠA KOMUNA

GLASILO IZDAJATELJSKE SKUPNOSTI OBČINSKE SKUPŠČINE LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK

Leto III.

Ljubljana, oktober 1963

Številka 11

PONESREČENEMU MAKEDONSKEMU GLAVNEMU MESTU

Široka akcija ob vpisu ljudskega posojila

PO NEPOPOLNIH PODATKIH SMO V NAŠI OBČINI VPLAČALI NIČ
MANJ KOT 173 MILIJONOV DINARJEV LJUDSKEGA POSOJILA

Pomoči, ki so jo vsi naši narodi, z njimi pa tudi v precejšnji meri naši občani, namenili ponesrečenemu makedonskemu glavnemu mestu, je sledila v prejšnjem in v tem mesecu, široka akcija za vpis ljudskega posojila. Kot smo lahko že ob prvi akciji, tik zatem, ko je katastrofalni potres za vselej vtisnil nepozabno podobo groze, ugotovili, da so naši občani v brezmejni solidarnosti, znova pokazali svojo pripravljenost pomagati z vsemi močmi, tako je bilo tudi to pot.

Po nepopolnih podatkih, ki jih imamo na voljo z dne 16. oktobra, so naše gospodarske organizacije, delavci in pa uslužbenci, obrtniki, kmetovalci in vsi ostali, vpisali kar 173 milijonov dinarjev ljudskega posojila. 58 gospodarskih organizacij je vpisalo nekaj več kot 78 milijonov dinarjev, delavci in uslužbenci, med katerimi je bilo več kot 10.000 vpisnikov pa nad 80 milijonov dinarjev, obrtniki in kmetovalci pa so vpisali preko 14 milijonov 300 tisoč dinarjev. S tem je skupna vrednost vpisanega ljudskega posojila dosegla že višino 173 milijonov 162 tisoč dinarjev, kar je za več kot 10 milijonov višji znesek, kot smo ga sicer sprva pričakovali. Podatki pa so seveda še nepopolni in bo vsota vpisanega posojila bržčas še precej višja.

Med gospodarskimi organizacijami so se v tej akciji še posebej izkazali Kovinska industrija z Iga, kjer je 175 vpisnikov vpisalo kar 1 milijon 205 tisoč dinarjev, delavci in uslužbenci kmetijskih zadrug z Dobrove, Preserja, Iga in Velikih Lašč, Tobačna tovarna, Komunalno podjetje na Viču, Mesarija Brezovica in še vrsta ostalih delovnih organizacij. Le-te so našle med svojimi delovnimi kolektivi zvrhano mero razumevanja za pomoč ob vpisanem

posojilu za obnovo in za izgradnjo Skopja. Nasprotno pa je bil slab odziv pri Ljubljanskih opekarnah in pa pri Tehnogradu, ki zaposlujeta pretežni del sezonsko delovno silo. Kje neki pa lahko iščemo vzrok za slab odziv in vpis posojila pri Vedrogu, in še posebej pri kolektivu osnovne šole Škofljica, kjer je devet vpisnikov vpisalo 29 tisoč dinarjev ali nekaj več kot 3000 dinarjev na posameznika.

To pa je le nekaj primerov, ki kažejo, da ponekod naše delovne organizacije in z njimi tudi posamezniki niso ali pa niso želeli razumeti in toliko bolj dojeti veličino te vsejugoslovanske pomoči in podpore prizadetemu makedonskemu glavnemu mestu. Zato je ta primer vreden še toliko večjega obsojanja in javne graje!

Ko zaključujemo akcijo ob vpisu ljudskega posojila bržkone ne smemo prezreti še nekatere naše občane, ki so se prek vseh pričakovanj odrezali pri vpisu. V mislih imamo Ludvika Šesta, nadzornega organa pri podjetju „Varnost“, nosilca Spomenice 1941, ki je vpisal 210 tisoč dinarjev posojila, s tem, da je vplačal takoj kar 200 tisoč, kmetovalca Jožeta Modica iz Vrbljenja, sicer našega odbornika v občinski skupščini z vpisanim posojilom 60 tisoč dinarjev. Dalje še Albina Trobca s posojilom 150 tisoč dinarjev, pa brata Alojza in Rafaela Zmuca, s posojilom 100 tisoč dinarjev, ki so ga vpisali še livar Franc Dirjec iz Ljubljane in elektroinštalater tov. Govekar in še in še.

Spet smo se z visoko moralno zavestjo pridružili bratski pomoči, zdaj ob vpisu ljudskega posojila. In tudi naš prispevek, prispevek naših občanov govori kot vselej v prid brezmejne humanosti in ljubezni do naših bratov v razdejanem mestu ob Vardarju.

lokacije v bližini centra na področju občine vedno bolj interesantne.

Poleg čiste stanovanjske izgradnje moramo omeniti še izgradnjo kombiniranih stanovanjsko, upravnih in poslovnih zgradb. Te objekte bodo zgradila razna podjetja, med njimi „Kemoservis“, Gozdno gospodarstvo Ljubljana, Varnost, Ingrad Celje — obrat v Ljubljani, „Ilirija“, „Lesni kombinat“, Ljubljanske opekarne, Elektro prenos, Energoinvest — Sarajevo, „DES“ (Biro poslovnega združenja podjetij za

LUDVIK ŠEST JE VPISAL 210.000.— DIN POSOJILA

Dvainpetdesetletni Ludvik Šest, ki je zaposlen kot nadzorni organ nočne obhodne službe pri podjetju „Varnost“, je vpisal v upravi podjetja v Kolezijski ulici, 210 tisoč dinarjev.

Dve sto tisoč je vplačal takoj, ostalih deset tisoč pa bo vplačal v petih obrokih.

To je do sedaj najvišji vpisani znesek na teritoriju naše občine.

distribucijo električne energije), PTT pošta Vič, poleg tega pa še upravni prostori raznih zastopstev in združenj.

Novo prodajalne bodo odprla razna podjetja, kot na primer: Velika samopostrežna trgovina z buffetom in slaščičarno podjetja „Mercator“ ob Tržaški cesti, na isti lokaciji moderen brivsko-frizerski salon „Brivsko-frizerskega podjetja Ljubljana“. Prodajalna s fotomaterialom in komikalijami podjetja „Kemoservis“ ter razne druge prodajalne industrijskega blaga kot na primer: elektroaparatur in elektromateriala, čevljev, pohištva, železnine, barv in lakov, tekstila in podobno. Omenimo naj še dve novi prodajalni Cement-Opeke, ter prodajalno raznih rezervnih delov in sklopu avtoservisa podjetja „Slovenija - avto“. Podjetje „Mercator“ bo predvidoma koncu novembra odprlo novo samopostrežno prodajalno v Gerbičevi ulici ter pričelo z izgradnjo prodajalne na Viški cesti in na Igu. Za izgradnjo trgovskih (Nadaljevanje na 2. strani)

Šumi ima nov obrat na Viču

V Trnovem je tovarna bonbonov in peciva Šumi, odprla nov obrat za peko oblatov. Obrat je opremljen s prenovljenimi stroji in zaposluje 36 ljudi. Predvidevajo pa, da bodo do konca letošnjega leta napekli 80 ton oblatov.

STANE VRTIČ novi predsednik občinskega odbora SZDL

Plenum občinskega odbora SZDL je na svojem zadnjem zasedanju, 18. oktobra, razrešil dosedanega predsednika inž. Slavka Korbarja, ki odhaja na novo službeno dolžnost v Skupščino SR Slovenije. Hkrati je razrešil tudi dosedanega podpredsednika dr. Sonjo Kukovec. Na njuni mesti so člani plenuma soglasno izvolili Staneta Vrtiča, dosedanega sekretarja ideološke komisije OK ZKS Ljubljana in Dareteta Dovečarja. V izvršni odbor je plenum kooptiral nekatere nove člane, med njimi tudi Lojzeta Sajeta in Pepec Oprešnikovo, ki bosta vodila ideološko oziroma kadrovske komisije. Poleg nekaterih kadrovskih sprememb je plenum zelo obširno razpravljal in ocenil delo političnih aktivov pri akciji ob vpisu ljudskega posojila.

DARKO PEROVŠEK novi organizacijski sekretar občinskega komiteja ZKS

Na mesto dosedanega organizacijskega sekretarja občinskega komiteja ZKS Janeza Ranta, ki je odšel na študij, je občinski komitej ZKS na svoji zadnji seji, 17. oktobra, imenoval za novega organizacijskega sekretarja Obk ZKS Darka Perovška, dosedanega upravnika Delavske univerze Vič-Rudnik.

Kaj vse si obetamo v prihodnjem letu

V letu 1964 se predvideva zelo pomembna izgradnja raznih objektov na področju naše občine. Poleg, razširjene stanovanjske izgradnje in to od 340 stanovanj v letu 1963 se predvideva, da se bo v prihodnjem letu izgradilo preko 500 stanovanjskih enot.

Stanovanjsko izgradnjo bodo predvidoma izvajala podjetja: Tehnograd, Dolenjsko gradbeno podjetje in Ingrad. Gradnjo se bo skušalo pospešiti s pritegnitvijo še drugih gradbenih podjetij, ker postajajo za njih izredno ugodne

Strnjeno industrijsko področje Tobačne tovarne

Industrijsko področje ob Tržaški cesti, ki smo ga navajeni imenovati Tobačna tovarna, zavzema po obsegu največje strnjeno industrijsko področje v naši komuni. Vendar pa se notranja struktura tega področja že dolgo spreminja, saj je prostor namenjen za proizvodnjo cigaret že dolgo v upadanju in bo ta tendenca ostala gotovo tudi v bodoče.

Upadanje operativne površine Tobačne tovarne je pogojena z opustitvijo proizvodnje cigar. V proizvodnji cigaret pa se manualna proizvodnja, ki je bila zasnovana na začetnih prostorih vedno bolj modernizira, zlasti v povojnih letih. Ta modernizacija pa se koncentrira le v nekaterih objektih.

Posamezni odvečni objekti se opuščajo. Te objekte pa so prevzeli razni koristniki, tako Zavod za avtomatizacijo, Zičnica, Mercator itd.

Perspektiva tega področja v luči urbanističnega načrta je ugodna, saj je s tem predvideno, da to področje še naprej ostane industrijska zona. Prednosti te zone so zlasti naslednje: je komunalno urejeno, je v bližini centra, obkroženo s strnjanimi stanovanjskimi naselji in da je v teh naseljih še močna stanovanjska gradnja. Prometno je tu cona izredno dostopna s treh strani po urejenih cestah in to Tržaški cesti, Tobačni in Oražnovi ulici.

Parkirni prostor v neposredni bližini daje večje možnosti tesnejše povezave poslovnemu svetu s cono. Tudi neposredna bližina inštitutov bo imela velik vpliv na razvojne možnosti tega področja.

Predvsem pa je odločilno dejstvo, da je možno zgraditi še najmanj 40 do 50.000 m² poslovnih in upravnih prostorov v 4—5 etažah. Gledano s teh stališč lahko zaključimo, da so prednosti te zone veliko večje kot katerekoli druge v naši občini.

Te ugotovitve pa nas navajajo, da razmišljamo o čim racionalnejši in za

smotrni izdelavi konceptov razvoja na tem področju:

Tobačna tovarna se je več ali manj že omejila na zmanjšanje obratnih prostorov, ki bodo tudi v perspektivi zadostovali in ne bo potrebno temu kolektivu investirati večjih vsot v zgradbe. Investicijska sredstva bo zahteval le vedno bolj avtomotorizirani strojni park, ki bo na istih prostorih nudil vedno večjo proizvodnjo.

Podjetje „Mercator“ si je z nakupom objektov in z izgradnjo novega objekta zagotovilo skladiščne prostore. Z ukinitvijo industrijskega tira pa se je funkcionalnost skladišč zmanjšala in podjetje že razmišlja o eventualni zgraditvi prostorov na boljši lokaciji glede na transport.

Zavod za avtomatizacijo ima sedaj že nekaj več 1000 m² površine za raz-

Med številnimi komunalnimi objekti, ki jih ta čas urejamo v naši občini, je tudi Groharjeva cesta za kinom Vič, kjer že zaključujejo obnovitvena dela pri asfaltiranju novega cestišča.

Kaj vse si obetamo v prihodnjem letu

(Nadaljevanje s 1. strani)

lokalov ob Riharjevi ulici na Dolenjski cesti ter v Študentskem naselju pa se zanima „Prehrana“. Na Tržaški cesti sta zgrajeni dve bencinski črpalni podjetja „Petrol“. Zagotoviti pa je treba izgradnjo še ene črpalke na Dolenjski cesti. Predvideva se tudi preureditev nekaterih prodajal ter uslužnostnih obratov na raznih področjih občine.

Pomembna je tudi izgradnja raznih inštitutov ter fakultet, med njimi: „Fakulteta za arhitekturo“, „Matematično-fizikalni inštitut“, „Inštitut biokemične fakultete“ in drugih.

Okvirni program za leto 1964 pa predvideva tudi večjo izgradnjo obratnih obratov. Naj vam navedemo le nekatere: Iskra servis v Rožni dolini, Elektromontaža, Mizarstvo Trnovo, Čevljarsko podjetje Rožnik, LIGA Galjevica ter IGO in še druga podjetja obrtnega značaja.

Tudi industrijska izgradnja zavzema vedno večji razmah. Tako je že letos začelo z izgradnjo novih obratnih prostorov „Tovarna vijakov“ ter podjetje „Utensilia“ in „Tehnograd“. V letu 1964 pa se bo pričelo z izgradnjo novih obratov pri podjetju „Zičnica“, „Ilirija“, „Kovinska industrija

Ig“, „Vinocet“, ter izgradnja „Lesnega kombinata“ na Skofljici.

Lahko bi še naštevati razne objekte iz širokega programa izgradenj, ki se še vedno povečujejo in izpopolnjujejo za prihodnje leto. V ta program se uvršča tudi „Glasbena šola“, Vzgojno varstvene ustanove ob Gerbičevi ulici ter na Rakovniku, šola na Igu ter verjetno pričetek gradnje šole na Bičevju, kot izgradnjo raznih komunalnih naprav: kanal A 7, transformatorske postaje, vodovodi, javna razsvetljava ter ceste.

V zvezi z izdelavo družbenega plana za leto 1964 se proučuje tudi izgradnja raznih turističnih in gostinskih objektov, kot odprti arheološki muzej na Jakopičevem vrtu, rekonstrukcija Turjaškega gradu ter ureditev gostišča in drugih dejavnosti v njem, izgradnja campinga ob Dolenjski cesti in Tržaški cesti, ureditev gostišča na Viški cesti. Pripravljajo pa se idejne zasnove za področje Rožnika, Čada ter Rakitne, predvsem s stališča turistične ureditve.

Tukaj smo našli samo nekaj najpomembnejših objektov iz obširnega programa izgradnje novih obratov ter večjih rekonstrukcij. Seveda pa s tem programom še ni zaključen. Pričakujejo se nove možnosti pritegnitve raznih podjetij, da bi zgradili svoje obrate na

iskovalno dejavnost. Za preureditev pa je že do sedaj vložil nekaj sto milijonov dinarjev. Zavod ne predvideva nadaljnje izgradnje na tem področju temveč se usmerja na novo lokacijo v Šiški. Kljub temu, da bi mu z dodatno izgradnjo novih objektov in po vsej verjetnosti z mnogo manjšimi investicijskimi stroški uspelo tu zagotoviti potrebne prostore. Sproščeni prostori s preselitvijo te dejavnosti v Šiško pa se bodo uporabili v prihodnosti za razne druge dejavnosti in skladišča v okviru „Iskre“.

Ta industrijska zona je velikega ekonomskega pomena na samo za našo občino, ampak tudi za širše gospodarsko področje. To važnost bi morali reševati v tej perspektivi, da je ne bi dajali več manjšim koristnikom. Zagotoviti bi morali razvoj dveh ali treh za gospodarstvo važnih organizacij, katere bi najbolj smotrno izkoriščale vse že obstoječa gradbena poslopja, kot zelo ugodne lokacijske pogoje, industrijske zone.

I Z V O Z resna in odgovorna naloga

IZDELKI „ILIRIJE“ V UGANDI,
ZSSR IN V ITALIJI

„ILIRIJA“ si že več let močno prizadeva, da bi prišla s svojimi izdelki tudi na inozemsko tržišče. Ze leta nazaj so skušali zainteresirati za izvoz svojih izdelkov razna izvozna podjetja. V ta namen so pripravili številne kolekcije, katerih stroški so šli v milijonske zneske. Na žalost pa izvozna podjetja niso pokazala pravega zanimanja. Predstavniki teh podjetij sploh niso dali nikakega pismenega sporočila o doseženih rezultatih.

Sele v času, ko se je na vseh forumih ugotavljalo, da je izvoz neobhodno potreben za vse naše gospodarstvo in skupnost in, ko se izvozna podjetja dobila od odgovornih organov resnejša opozorila, je bilo mogoče upati na eventualni izvoz izdelkov široke potrošnje, kot jih proizvaja tovarna „Ilirija“.

O težavah, ki jih imajo podjetja, predno uspejo plasirati svoje izdelke na zunanji trg, ni treba posebej govoriti. Zlasti še o težavah v zvezi s prodajo izdelkov široke potrošnje, bodisi glede cene, kvalitete, pa tudi tradicije.

Toda kljub močni konkurenci v kemično-predelovalni industriji je „Ilirija“ uspelo, da je izvozila prvo količino kreme za čevlje v Ugando, šampone v ZSSR, frizerske preparate pa v Italijo in sicer v vrednosti preko 13 milijonov deviznih dinarjev. Kupci na kvaliteto blaga doslej niso imeli nobenih pripomb.

Seveda je bilo treba spremeniti recepturo, zlasti pri kremi za čevlje, upoštevajoč klimatske pogoje. Prav tako je bilo potrebno spremeniti standardno embalažo in jo prilagoditi okusu kupca. Samo za kremo za čevlje so vložili v embalažo 10 milijonov dinarjev, še predno je prišlo do izvoznega posla.

Razumljivo je, da brez sredstev ne more biti uspeha, zlasti še, ker gre za take proizvode, ki se morajo kar najbolj prilagoditi potrebam in okusu potrošnikov. Zaradi tega bo nujno, da bodo naša izvozna podjetja pristopila k najresnejši analizi zunanega tržišča, da bo naša industrija lahko prilagodila svoje izdelke potrebam in željam potrošnika.

„Ilirija“ je torej prvo podjetje v Jugoslaviji, ki je izvozilo kremo za čevlje in frizerske preparate. Upajo, da bo delo v tej smeri dalo še boljše rezultate, saj se številne dežele, kot na primer ZSSR, Italija, Francija, Bližnji Vzhod in vse afriške dežele, zanimajo za njihove izdelke.

Prvi posel pa jim je vsekakor vzpodbuda, da bodo še z večjo vztrajnostjo, voljo in z zaupanjem delali na izvozu svojih proizvodov.

prostih lokacijah v občini. Vse investicije pa ne bo mogoče opraviti v letu 1964 ter je pri nekaterih objektih, to je pri obratih podjetij predvideno zaradi večjega obsega, da bo izgradnja postopoma nadaljevala tudi v prihodnjih letih.

Lojze Lavriha

Na Cesti II. v Rožni dolini gradijo nov most. Dela je kar dovolj in upajmo, da bo tudi ta nova pridobitev za Rožnodolce velikega pomena.

Z OBISKA V TOVARNI VIJAKOV

Desetkrat povečana proizvodnja

O naši vijačni industriji je bilo že kaj pogosto pisano v našem časopisu. To je še vedno problem, ki ga bo potrebno čimprej rešiti, če moremo, da bo v proizvodnji naše domače industrije vijakov še naprej vladala, lahko rečemo, zmešnjava. Koliko je podjetij pri nas, ki ne glede na tržišče, še vedno izdelujejo istovrstno blago, katerega kakovost je dobra ali slaba. Sodbo oz. mnenje prepuščamo tokrat potrošnikom. Vsekakor je na domačem tržišču veliko povpraševanje po izdelkih vijačne industrije, in ni malo tovarn, ki le-te izdelujejo, kljub temu pa primanjkuje raznih vrst vijakov, ki so potrebni raznim dejavnostim, kakor tudi potrošnji na drobno.

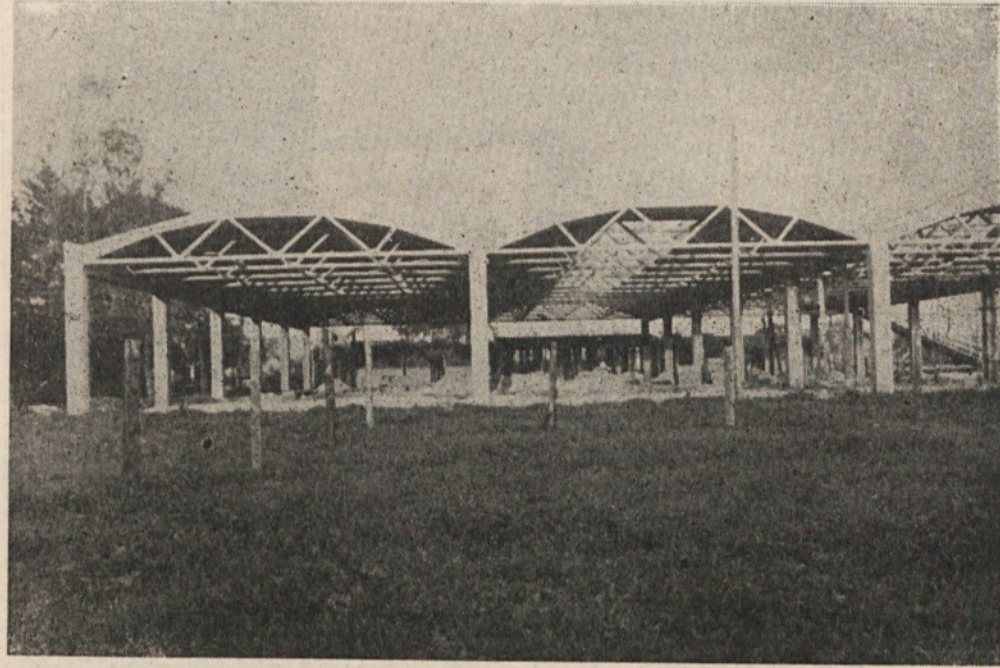
Razna združevanja podjetij takšne vrste v močno gospodarsko organizacijo ne bodo rešila tega problema, če ne bomo bolj prisluhnili potrošniku in širokemu tržišču, ki vedno glasneje zahteva izdelavo vijakov posebnih vrst; torej je potrebno neko tovarno preusmeriti v specializirano proizvodnjo, ki bo izdelovala le določeno vrsto vijakov in to v potrebni množini in kakovostno. S takim načinom proizvodnje bomo prav gotovo prihranili mnogo dragocenih deviz in razširili tržišče doma in na tujem. Zato pa bo prav gotovo potrebna natančna analiza proizvodnje vijačne industrije in dobro poznavanje tržišča.

Največje podjetje, ki se pri nas ukvarja s proizvodnjo vijakov in ni poznano le doma ampak tudi v tujini, je „Tovarna vijakov“ na Viču. Tovarna je največji proizvajalec drobnih vijakov za avtomobilsko in elektro industrijo v naši državi. Izdeluje vijake s premerom od 2 do 6 mm debeline in je svojo proizvodnjo, kljub majhnemu delovnemu kolektivu, ki šteje nekaj nad 150 uslužbencev, od leta 1950 povečala desetkrat.

Upravno in strokovno vodstvo „Tovarne vijakov“ pa je po temeljiti proučitvi, kako racionalno in ekonomično izboljšati proizvodnjo, prišlo do ugotovitve, da le specializacija nudi možnost razširitve proizvodnje in izboljšanje kakovosti izdelkov in je tako postala tudi nosilec zamisli specializacije v proizvodnji vijakov. Tovarna je od

leta 1962 do letos s takšnim načinom dela, dobro organizacijo in delno rekonstrukcijo podjetja, povečala proizvodnjo že za 66 odstotkov.

Rekonstrukcija v tej tovarni poteka že dve leti. Tovarna je pri svoji rekonstrukciji preizkusila način, ki je pri nas nenavaden, vendar nedvomno zelo koristen. Najprej je nabavila nove stroje, pričela s proizvodnjo in šele potem začela z razširitvijo svojih proizvodnih obratov. Tako ji proizvodnja kljub rekonstrukciji posameznih obra-

Nov proizvodni objekt Tovarne vijakov, ki že raste poleg sedanjih tovarniških prostorov, bo kot prva faza rekonstrukcije in novogradnje končana že do spomladaj prihodnjega leta.

tov nemoteno poteka. Podjetje s prodajo svojih specializiranih izdelkov pač nima težav, ne na domačem, ne na tujem tržišču, ker je zelo poznana. Izvaja pa rekonstrukcijo v dveh fazah. Prva faza, ki je veljala 400 milijonov dinarjev, bo končana do spomladaj prihodnjega leta; s tem se bo tudi proizvodnja trikrat povečala. Dejansko pa bo rekonstrukcija obratov z nemotenim potekom proizvodnje tudi že plačana.

Podjetje je zelo dobro vsa ta leta reševalo tudi stanovanjsko vprašanje svojih uslužbencev in rešilo do danes več kot 30 primerov. Že nekaj časa obratuje s skrajšanim delovnim časom

in ima uveden 46-urni delavnik, kar se je izkazalo za zelo koristno. Skrajšani delavnik je v tovarni zelo dvignil storilnost, hkrati pa je omogočil lažji in nemoteni prehod v 42-urni delavnik, ki je predviden za vsa naša podjetja. Tudi čas odmora je v tovarni vijakov zelo dobro izkoriščen, in to ne le za oddih kolektiva, ampak tudi v dobro proizvodnje. Med odmorom namreč določene skupine manjhalno nadaljujejo s proizvodnjo.

Tudi za svoj kader ta tovarna zelo dobro skrbi. Stipendijo nudi 10 slušateljem raznih visokih in srednjih strokovnih šol, ki bodo pozneje kot strokovnjaki delali v „Tovarni vijakov“.

Kljub visokim režijskim stroškom tovarna ni dvignila cene svojih izdelkov

Ali že veste da ...

... je bil za tržnega inšpektorja v upravi občinske skupščine imenovan Jože GREGORC, doslej tržni inšpektor občine Ljubljana — Center.

... je s sklepom občinske skupščine imenovan za predsednika Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo, inž. Tone ZORC.

... je novi tajnik občinskega sindikalnega sveta Zvonimir TUSAČ, ki je bil pred tem tržni inšpektor v upravi občinske skupščine.

... je s sklepom tekmovalne komisije Nogometne Zveze Slovenije Odred-Krim izločen iz nadaljnega tekmovanja v slovenski nogometni ligi, ker je zaradi pomanjkanja finančnih sredstev že predal dve srečanja brez igre. Tako smo ostali vsaj ta čas le z enim ligašem — Svobodo.

... je tabla „Odlaganje smeti in odpadkov strogo prepovedano!“, ki jo je namestilo pri delavskih nastambah na Galjevici, Zavod za upravljanje zelenega pasu, kar odveč, saj je za napisom že toliko smeti in nesnage, da bo vse skupaj kaj kmalu zakrilo celo napisno tablo.

... je bil Vekoslav JENKO ponovno imenovan za direktorja „TEKSTILKE“, podjetja za izdelovanje vate, inž. Svetozar ŽEBRE, dosednji direktor „Posavskih rudnikov“ pa razrešen svoje dolžnosti, ker odhaja v Etiopijo.

... se je podjetje „Posavski rudniki nekovin“ pripojilo k podjetju „MINERAL“ iz Most.

... se je slavja ob 20-letnici Kočevskega zbora odposlancev, dne 6. oktobra, udeležilo tudi večje število naših občanov iz domala vseh večjih krajev.

... bo nuklearni inštitut „Jožef Stefan“ zgradil med vasmi Beričevo, Prigorico in Pšato, okrog 12 km od Ljubljane, prvi raziskovalni jedrski reaktor, ki naj bi po predvidevanjih začel obratovati že prihodnje leto.

... je naša občinska skupščina namenila iz sredstev proračunske rezerve en milijon dinarjev pomoči Litiji, ki jo je letos prizadejal nenadni potres.

Obisk švedske mladinske delegacije

V petek, dne 4. oktobra je bil v prostorih SZDL razgovor med švedsko mladinsko delegacijo, ki je prispela v našo državo na povabilo CK ZKJ in med člani sekretariata občinskega komiteja ZKS.

Predsedniki vseh komisij so seznanili švedske goste z delom posameznih komisij. Delegati so se posebno zanimali za problem šolstva, ki je tudi pri njih trenutno najaktualnejši ter o delu delovnih skupnosti.

Rekorden vpis v Glasbeno šolo na Viču

Letos se je vpisalo v Glasbeno šolo kar 52 učencev, kar je za 20 več kot pa lani. Naprosili smo direktorja šole Cvetka Budkoviča, naj nam pove vzroke letošnjega rekordnega vpisa.

Direktor Budkovič je dejal: „Menim, da je letošnji vpis tako dober predvsem zaradi tega, ker skrbimo za najtesnejšo povezavo z vsemi osemletniki v občini. S komentiranimi nastopi smo skušali mladim poslušalcem približati mlade mojstre in njihova dela, hkrati pa zainteresirati najmlajše poslušalce za učence kakega glasbila.“

L. H.

SKROMEN DELOVNI JUBILEJ

V obratu ljubljanske „Angore“ v Velikih Laščah so ta mesec slavili skromen, vendar pa pomemben delovni jubilej. Pretekla so že namreč štiri leta, odkar so začeli z delom v pletiljskem obratu, sprva ob kaj majhnih delovnih pogojih. Toda delo je šlo svojo pot in danes je obrat že opremljen z nekaterimi sodobnimi pletiljskimi stroji. Pričakujejo, da bodo peto obletnico proslavili v novih prostorih, v nekdanjem domu „Partizana“.

Novo v obratu KZ »Mokerc« na Škofljici

Obrat kmetijske zadruge „Mokerc“ z Iga na Škofljici je že dalj časa potreboval javno tehtnico za potrebe kooperacije in lastnega obratovanja. Letošnje poletje je zgradil na dvorišču pred zadružno zgradbo, tehtnico z zmogljivostjo 10 ton. Tehtnica je postavljena tako, da omogoča lahek dovoz in odvoz, kar pa v danih pogojih ni bilo lahko izvedljivo. Z obratovanjem so že začeli, tako, da je tehtnica omogočila hitrejše in pa učinkovitejše odvijanje proizvodnje.

Vsekakor je ta pridobitev za kolektiv tako majhnega obrata, kot je prav ta v Škofljici, izrednega pomena in bo lahko v celoti zadovoljila vsem potrebam in kooperacijskemu sodelovanju.

TESNOBNOST OB TAVANJU PO MRAČNIH CESTAH

Kaj je le neki z javno razsvetljavo?

Ko se spusti mrak in mesto zažari v nešteto svetilkah in neonskih napisih raznih podjetij, le področje mestnega dela in njegove bližnje okolice naše občine ostanejo v poltemi. Le redke izjeme-svetilke, dajo z medlo svetlobo slutiti, kje se vije cesta skozi naselje.

Podobno stanje je na glavnih vpadnicah v naše mesto. Tržaška in Dolenjska cesta sta gotovo brez svetlobnih napisov.

Ureditev tega problema javne razsvetljave bi zahtevalo večja finančna sredstva. Za ureditev važnejših žil cestnega omrežja bi bilo potrebno okrog 300 do 400 milijonov dinarjev investicijskih sredstev, k temu pa moramo dodati tudi stroške povečane porabe električne energije, kar bi znatno obremenilo proračun.

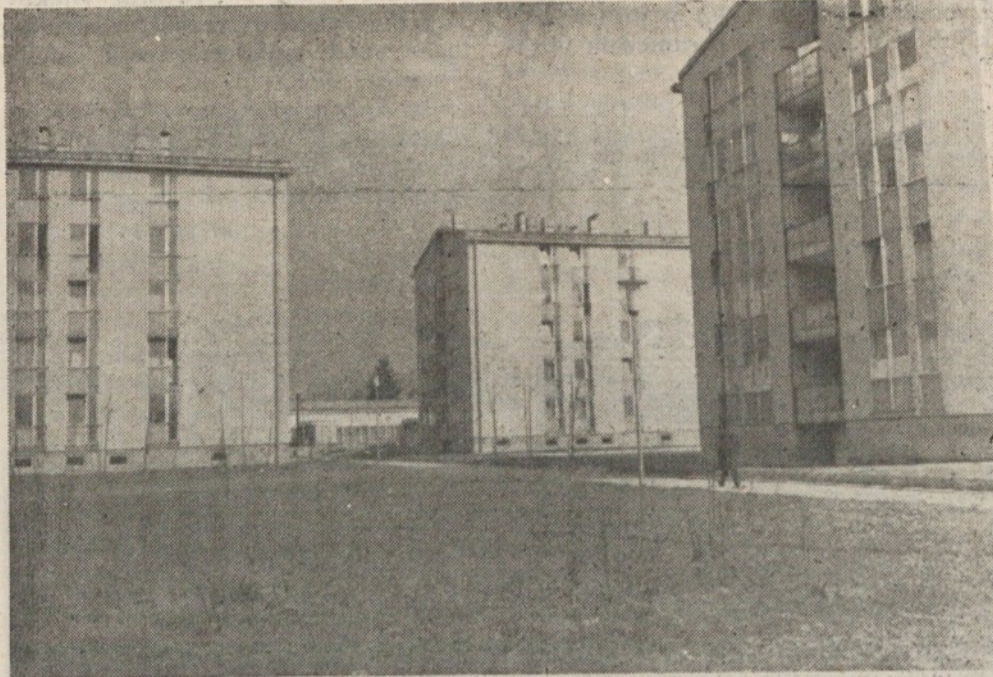
K problema ureditve cest se tako pridružuje še njihova razsvetljava.

Predhodna proučevanja družbenega načrta za prihodnje leto ter sedemletnega načrta razvoja komune, narekuje nujnost hitrejšega gospodarskega razvoja in rasti produktivnosti dela in s tem povečanje proračunskih sredstev. Le z večjimi ekonomskimi rezultati gospodarskih organizacij bo mogoče hitreje zagotoviti tudi dvig komanulnega standarda, to je med drugim izboljšanje stanja na naših cestah in njihove razsvetljave.

Osnovna načrtovanja v perspektivi

predvidevajo z rastjo proračunskih dohodkov tudi postopno izboljšanje javne razsvetljave naseljenih področij.

Lepemu izgledu, zlasti ponoči pa ne zadosti samo razsvetljava, to še zla-

Okrog naših stanovanjskih blokov zagorijo v večernih urah luči tudi na dohodnih poteh. Dohodi pa so drugod vedno več ali manj nerazsvetljeni kot tudi mnogotere ulice in ceste, kjer zvečer ljudje tavajo in iščejo rešitve iz neprijetne zadrege po svoji najboljši presoji. Slej ko prej bo treba z malce več volje in pripravljenosti prislusniti tudi temu problemu.

sti ne ko je neon kot umetna razsvetljava na pohodu. Napore k lepšemu izgledu, zlasti pomembnejših vpadnic pa moramo usmeriti v uporabo neona. Za Dolenjsko in Tržaško cesto moramo poleg gradnje sodobnih stavb skrbeti tudi za kvalitetne neonske napise in za učinkovite reklame.

Vzporedno s sedanjem nezainteresirano nastjo po reklamiranju svojih izdelkov in firme ob Tržaški cesti in Dolenjski cesti podjetja tudi niso srbela za svoj zunanji videz. Prav ob teh cestah pa imamo nekaj podjetij in ustanov, katero je težko najti podnevi, ponoči pa se zavijejo v mrak in temo.

Oddelek za gospodarstvo občinske skupščine je skupaj s komisijo oddelka za gradbene in komunalne zadeve izdelal priporočilo vsem delovnim organizacijam, da opremijo svoje objekte s kvalitetnimi neonskimi napisi in reklamami. Podjetja so v tem pokazala veliko pripravljenost in so sama že dalj časa ugotavljala te pomanjkljivosti. Med prvimi podjetji in ustanovami, ki bodo uredile neonske napise so se javila: Tobačna tovarna, Tehnograd, Komanulna banka — podružnica Vič, Avtoservis — Slovenija-avto, Tovarna vijakov, „Zičnica“, „Ilirija“ in „Iskraservis“.

Možnosti afirmacije in reklamiranja prav v tej smeri pa proučujejo še: Angora, Zavod za avtomatizacijo, Elektroprenos, Elektroprojekt, IGO in še mnogi drugi.

Se vedno pa obstaja nekaj podjetij, ki ne kažejo pričakovane pripravljenosti, temveč skrbno skrivajo svoj sedež in ne skrbijo za odpravo svojega neurejenega zunanega videza.

Lepo je opremito z napisi svojo prodajalno podjetje „Jadran“. Pri tem bi se lahko marsikaj naučili.

Nove možnosti izboljšanja takega stanja se kažejo z izgradnjo novih stanovanjskih in poslovnih objektov ob Tržaški in Dolenjski cesti. Vsa podjetja so si že pri gradnji s'čušala zagotoviti ustrezni svetlobni ali drugi napis.

V taki perspektivi se kaže, da bo zunanji videz našega mestnega predela zasijal v močnejši luči. Glavni vpadnici pa se bosta ob nočnih urah ob vsestranskem razumevanju podjele odeli v neonske napise in reklame, kar bo nam občanom le v korist in ponos.

Lojze Lavriha

Razmišljanja o skrajšanem delavniku

Skrajšan delovni čas, 42-urni delavnik, je beseda, ki jo skoraj vsakodnevno izgovarjajo, se ob njej zamislijo in razpravljajo tudi delovni kolektivi podjetij in ustanov v občini Vič-Rudnik.

Kako potekajo te priprave in kakšni so bili uspehi in zaključki v naši občini, kjer je že več podjetij, kot v ostalih ljubljanskih občinah, prešlo na poskusni skrajšani delavnik. Obiskali smo eno izmed naših podjetij, Tobačno tovarno in povprašali o pripravah, o poteku proizvodnje in doseženih uspehih ob skrajšanem poskusnem delavniku.

Tobačna tovarna zaposluje nad 500 delovnih moči, pretežno ženske delovne sile, kjer bi uvedba 42-urnega delavnika prišla še tembolj do izraza. Uvedba 42-urnega delavnika bi prav gotovo vplivala na zdravje slehernega člana delovnega kolektiva. Dovolj bi bilo časa za dober počitek, kar pa je prvi pogoj za večje prizadevanje pri delu. Če pri tem le omenimo še nekaj koristnih možnosti prostega dne, kot strokovno izpopolnjevanje, kulturno-prosvetno udejstvovanje, intenzivnejše športno izživiljanje in še mnogokaj, vidimo, da bo z načrtnim skrajšanim delovnim časom proizvodnja celo narasla.

Delavski svet Tobačne tovarne je po predhodnih analizah o rezervah produktivnosti in možnostih za skrajšanje delovnega časa, sprejel sklep o poskusni uvedbi trimesečnega 45-urnega delavnika tako, da je vsaka tretja sobota dela prost dan, kar naj bi bila prehodna doba na 42-urni delavnik. Vprašali se bomo, kje so rezerve, ki omogočajo prehod na skrajšani delovni čas. Dober počitek, zdravstveno stanje in tako manj bolezenskih izostankov, so prav gotovo eden izmed zelo važnih činiteljev. Če k temu dodamo še izboljšanje delovne discipline, vsklajevanje med posameznimi fazami dela, s pazljivim ravnanjem reprodukcijskega materiala in predvsem, modernizacijo proizvodnega postopka, in še in še bi lahko naštevati, vidimo vsestranske ugod-

nosti za proizvodnjo in za delovni kolektiv, ki jih prinaša skrajšani delovni čas.

Kaj meni o skrajšanem delovnem času strojevodja pakirnega stroja v Tobačni tovarni,

Ančka Kajiš: „Skrajšani delovni čas bo vsekakor velika pridobitev delovnega kolektiva v katerem koli podjetju, zlasti tam, kjer prevladuje ženska delovna sila, kot v naši tovarni. Delavke, bomo lahko koristno izrabile prosto soboto predvsem za ureditev gospodinjstva, pa bolj se bomo lahko posvetile družini in kljub domačemu delu še vedno našle dovolj časa za svoj počitek, kar pa bo gotovo tudi vplivalo na večjo prizadevnost in boljšo disciplino na delovnem mestu.“

In kaj je povedal Stane Maček, delovodja v oddelku za fabrikacijo cigaret: „Razveselili

smo se sklepa DS, ki je po temeljiti analizi, uvedel poskusni skrajšani delavnik. Res je začel le še 45-urni, vendar, takojšen prehod pač ni še mogoč, ker zahteva še mnogokaj. Glede na to, da je v naši tovarni največ ženske delovne sile, se mi zdi, ta ukrep še pomembnejši. Razen mnogih pozitivnih strani, je še ta, da med prostim delovnim dnevom lahko temeljito očistijo prostore in popravijo razne napake ter pomanjkljivosti na strojih, brez zastaja v proizvodnji.“

In še mnenje Ervira Peera, ekonomista in uslužbenca ekonomsko-organizacijskega oddelka v tovarni: „Za pravilno organizacijo poskusnega skrajšanega delavnika, smo pričeli z intenzivnimi pripravami. Za dobro organizacijo je morala razen ostalih, poskrbeti predvsem strokovna služba v tovarni, in to ekonomsko-

organizacijski oddelk. Vsekakor ima skrajšanje delovnega časa mnoge prednosti bodisi v zdravstvenem, v socialnem stanju in še v mnogih drugih vprašanjih, s katerimi se vsa-

kodnevno srečujejo člani delovnih kolektivov; ne sme pa dobiti le socialno obeležje. Ekonomičnost tega posega mora biti zagotovilo za povečanje produktivnosti dela v sorazmerju za skrajšani delovni čas.“

Tako delajo in menijo člani delovnega kolektiva Tobačne tovarne. Po zaključkih poskusne dobe, pa bo DS po proučitvi vseli činiteljev in po temeljiti študiji poskusne dobe, ponovno sklepal, ali se v tovarni že lahko uvede skrajšani 42-urni delavnik ali ne. Vsekakor pa bo pokazala in imela praksa svojo zadnjo besedo.

Kratko in zanimivo

• Oba zbora naše občinske skupščine sta na svoji predzadnji seji med drugim razpravljala in sklepala o izpolnjevanju družbenega načrta v prvih šestih mesecih letošnjega leta. Tako je po fakturirani realizaciji dosegel celotni družbeni proizvod vrednost 18 milijard 514 milijonov oziroma 47,2 odstotka v primerjavi s planiranim letnim bruto družbenim proizvodom. Celotni dohodek je ta čas dosegel vrednost 47,1 odstotka od predvidenega letnega dohodka v višini nekaj nad 38 milijard dinarjev. Kljub nekaterim prav ugodnim finančnim pokazateljem pa gospodarstvo v celoti ni doseglo letnega načrta in sicer za 2,8 odstotka, predvsem prav po krivdi industrije, ki zaostaja pri polovici letnega plana kar za 5,9 odstotka.

• Podjetje „TAPETDEKOR“ se je s sklepom obeh zborov občinske skupščine, pripojilo k podjetju „ZIMNICA“ in bo odslej dalje delovalo pod okriljem te gospodarske organizacije.

• Odlok o cestah IV. reda, ki spadajo v pristojnost občinske skupščine velja za 74 cest v naši občini. Ta odlok sta zbora občinske skupščine sprejela na svoji seji, dne 12. oktobra letos.

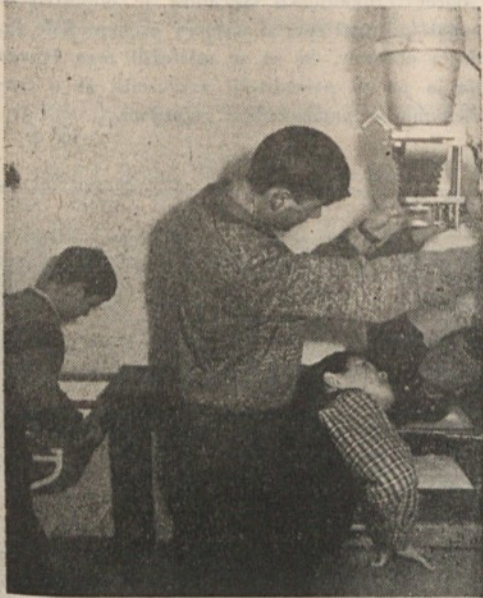
• V podjetju „IGO“ — izdelavi gostinske opreme, je s sklepom obeh zborov občinske skupščine, prenehala prisilna uprava, ker so bili dani vsi pogoji za normalno poslovanje tega podjetja.

IZ ŽIVLJENJA IN DELA KRAJEVNE SKUPNOSTI V ROŽNI DOLINI

Pod Cankarjevim vrhom tako in drugače

Dve leti je tega, odkar deluje krajevna skupnost „Rožna dolina“ v novih prostorih v Levčevi ulici, ki ji jih je dodelil občinski ljudski odbor. Krajevna skupnost vseh prostorov še ni mogla zasesti, ker stanujejo v hiši še stanovalci, ki zasedajo preostale tako potrebne prostore.

Njihova ureditev in razne spremembe so se dodobra obrestovale stanovanjski skupnosti in organizacijam, ki imajo v stavbi svoje uradne prostore. Največ jih je zasedla vzgojno-varstvena ustanova, ki pa s svojo zmogljivostjo še ne more zajeti vseh otrok v naselju. Naselje šteje skoraj 8000 prebivalcev. V tej

V fotolaboratoriju vsak dan kar mrgoli radovednežev, ki se seznanjajo s skrito tehniko fotografiranja, zanje nadvse zanimivim področjem izven šolskega izžvljanja.

vzgojno-varstveni ustanovi, ki ji je stanovanjska skupnost posvečala največ pozornosti, je živahno vse dneve. Naselje, ki je odmaknjeno mestnemu vrvežu, poživljajo le veseli otroški vzkliki, saj se otroci kaj radi love in igrajo na ozelenem in prostornem dvorišču pod skrbno roko svojih vzgojiteljev, ki jim žele v poletju čimveč sonca. Ustanova ima v svoji dnevni oskrbi otroke, stare nad 6 mesecev, za katere skrbi posebna otroška negovalka. Zanje znaša dnevna oskrbina 6000 dinarjev. Za predšolske otroke pa je oskrbina nekoliko manjša, šolo obveznim otrokom, ki se v prostem času zadržujejo v domu, pa nudijo po potrebi tudi pomoč pri učenju. Dom je odprt od pol šeste ure zjutraj pa do pol štirih popoldne. Razporeditev, svetloba, čistoča in red v „otroškem vrtcu“, da ga po domače tako imenujemo, preseneti vsakega obiskovalca. Pogled v spalnico dojenčkov, kjer se druga za drugo vrste posteljice s pečimi otročički v rahli svetlobi in med prijetno barvanimi stenami, prinaša občutek svojstvenega sveta, polnega sanj in pravljic. Zanje imajo tudi poseben prostor, kjer se hranijo in igrajo. Prostori za večje otroke so prav tako vzorni in praktično urejeni. Njihova spalnica daje sicer rahel občutek „taborniškega spanja“, kar pa otrok prav gotovo nič ne moti. Tako poteka dnevno življenje 80 otrok, ki so čez dan zaupani oskrbi in varstvu petih vzgojiteljev in ene negovalke.

RAZVEDRILA KAR NA PRETEK

Vzgojno-varstvena ustanova ima tudi razne krožke, kjer otroci najdejo svoje dnevno razvedrilo, hkrati pa se nauče kaj koristnega. Zelo obiskana je pionirska knjižnica, ki šteje že nad 500 knjig, urejati pa jo pomagajo tudi sami pionirji. Zelo obiskan je tudi ritmični krožek, ki mu strokovno zelo veliko pomaga upravna vzgojno-varstvene ustanove. Občinska skupščina Vič-Rudnik je zavodu dodelila lep sadovnjak, ki je poln izbranega sadnega drev-

ja. Vrt je lepo oskrbovan. V njem so še gugalnice, peskovnik, drča in majhen bazen. Sto metrov od stavbe krajevne skupnosti, grade na Habjanovem bajerju eno najlepših športnih igrišč v okolju, ki bo obsegalo skoraj 10.000 kvadratnih metrov.

Med počitnicami je igrišče urejevala mladinska delovna brigada iz Rožne doline, ki je štela okoli 40 brigadirjev. Na njem bo nogometni prostor, otroško igrišče, prostor za odbojko, košarko, balinišče itd. Leži ob Večni poti. Športno igrišče bo dobilo tudi zgradbo s slačilnicami in potrebnimi sanitarijami. Na razpolago bo vsem športnim klubom v okolju.

Stavba krajevne skupnosti ima dve lepi sejni dvorani. Manjšo uporablja zaradi pomanjkanja prostora tudi „Klub mladih“, ki je zelo prizadeven. Šteje skoraj 50 članov. Mladinci lahko preživljajo svoj prosti čas v šahovskem krožku, fotokrožku, tehničnem krožku in v radioamaterski delavnici. Fotolaboratorij, ki ima primeren prostor v kleti, je opremil Okrajni odbor Ljudske tehnike v Ljubljani. Otroci se lahko izobražujejo tudi v upodabljanju, umetnosti in glasbeni vzgoji. Ker viška glasbena šola nima dovolj prostorov, je dobila nekaj potrebnih prostorov v zgradbi krajevne skupnosti. Učenci glasbene šole se ji oddolže na ta način, da ob prazničnih dneh in raznih praznovanjih prostovoljno sodelujejo v programu s svojimi glasbenimi točkami.

REKREACIJSKI CENTER OTROKOM

V kletnih prostorih se nahaja še primerno opremljena rekreacijska dvorana za otroke, kjer je tudi nekaj telovadnega orodja. Šahovski krožek vzgaja in vodi znani šahist in mojstrski kandidat Ivo Bajec iz Rožne doline. Še neko zanimivost najdemo v teh otroških delavnicah.

V vzgojno-varstveni ustanovi v Rožni dolini je vselej tako, ko se je treba odločiti za dopoldansko malico. Ta dan je bilo pa še toliko bolj zanimivo, saj je pisano družino okrog mize ujel še objektiv našega fotoreporterja.

Fotokrožek vodi namreč svojo dnevno delovno knjigo. Vsi mladi obiskovalci in člani tega krožka se po prihodu na delo vpišejo v to knjigo, pri odhodu pa vpišejo koliko časa so delali in kaj so naredili.

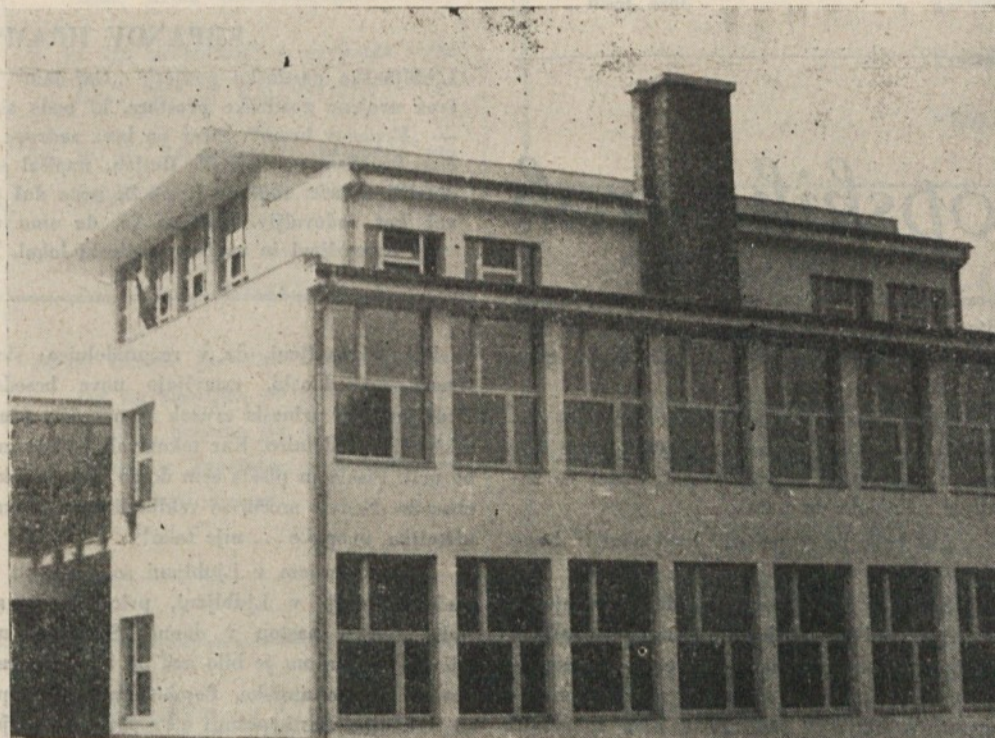
V ča u počitnic je Društvo prijateljev mladine naše občine v sodelovanju uprave Vzgojno-varstvene ustanove v Rožni dolini organiziralo tudi celodnevne izlete otrok v bližnjo okolico, za kar so otroci prispevali le po 20 dinarjev na dan. Hrano jim je pripravljala kuhinja otroške ustanove, ki je zelo sodobno urejena. Oglejmo si še ostalo delovanje krajevne skupnosti v Rožni dolini. Za lepši videz, zelenje in cvetje v naselju, še posebej skrbi komisija za olepšavo. Mizarski servis ima trenutno svoje prostore v kleti, ki pa so neprimerni in zelo zavirajo razmah te dejavnosti. Zato tudi ne more zadovoljiti vsem potrebam prebivalcev. Krajevna skupnost namerava še odpreti servis za pranje motornih vozil z mehanično delavnico in nasploh še servise, ki

bodo v naselju najbolj potrebni. Pralnice nimajo, ker sta v neposredni bližini naselja že dve pralnici.

ŽELJA ZA ZVRHAN KOŠ

Želje in potrebe Rožnodolcev? Veliko jih je in čimprej naj bi se uresničile. Asfaltiranje nekaterih cest, ki so še prašne in kotanjaste. Prebivalci bi si želeli tudi redno avtobusno progo in tako najkrajšo povezavo s središčem mesta. Ljubljana-transport upravičeno zahteva pred uvedbo avtobusne proge v Rožno dolino asfaltiranje cest, po katerih bi vozili avtobusi. Skrabčeva cesta je že asfaltirana, cesta VI pa še čaka „asfaltne obleke“. Ponkod je tudi cestna razsvetljava slaba, posebno pa električni tok. Menda še radijskih postaj ne morejo dobro poslušati, oziroma jih niti vseh ne dobe. Se in še bi naštevali domačini. Dobro pa vedo, da tudi občinska skupščina ne zmore vsega hkrati, a vendar... Vlado Firm

V NOVIH ŠOLSKIH KLOPEH

Kot smo že poročali v naši prejšnji številki, so ob Dolenjski cesti v Ljubljani, minuli mesec izročili svojemu namenu novo šolsko poslopje — osnovno šolo narodnega heroja Oskarja Kovačiča. Šola ima 10 učilnic in potrebne stranske prostore, med njimi risalnico, kabinete in tako naprej. Telovadnica pa je za zdaj še v gradnji.

Pred petimi leti, ko je bila na Rakovniku ukinjena II. gimnazija, je bila ustanovljena osnovna šola „Oskarja Kovačiča“. Poslopje, ki ga je šola podedovala od svoje predhodnice — gimnazije, ni bilo zgrajeno za šolske namene, temveč so bile prvotno tu rokodelske delavnice, kasneje pa vojaško sanitetno skladišče. Dve leti kasneje so začeli z gradnjo nove šole. Načrte je izdelal inž. Navinšek, gradbena dela pa je opravilo Splošno gradbeno podjetje Grosuplje. Šolski okoliš osemrazredne osnovne šole Oskarja Kovačiča je pa kaj razsežen, saj vključuje tudi tri podružnične šole, ki imajo samo štiri začetne razrede. Te so na Barju, Rudniku in v Daljni vasi. Staro šolsko poslopje na Rakovniku bo dobila zdaj tovarna pletenja „Angora“, ki bo s tem tudi znatno povečala svojo proizvodnjo.

(Tekst in foto: prof. J. Meze)

Iz živalskega vrta

• Ljubljančani kaj radi zapustijo hrupne ulice in krenejo po Večni poti — proti živalskemu vrtu. Ne samo Ljubljančani, tudi Stajerci, Gorenjci, Dolenjci, Primorci, zasledimo pa tudi tujce iz Nemčije, Italije in Avstrije. Obisk se nenehno veča.

M. Habjanova, tamkajšnji vodja, je 4. septembra zabeležila 57.421 obiskovalcev; v nedeljo 15. septembra 1443, teden dni kasneje pa je je zvrstilo 1125 obiskovalcev. Dne 1. maja letos pa je živalski vrt obiskalo kar 13.099 turistov.

• Od ustanovitve 19. marca 1949, v Kolodvorski ulici, do danes, se je pa marsikaj spremenilo. Ze leta 1951 so se preselili v sedanje prostore. Tu so vsako leto zgradili kak objekt in stremeli za tem, da živalskemu vrtu dajo videz vsestranske pestrosti, kakršno poznamo danes.

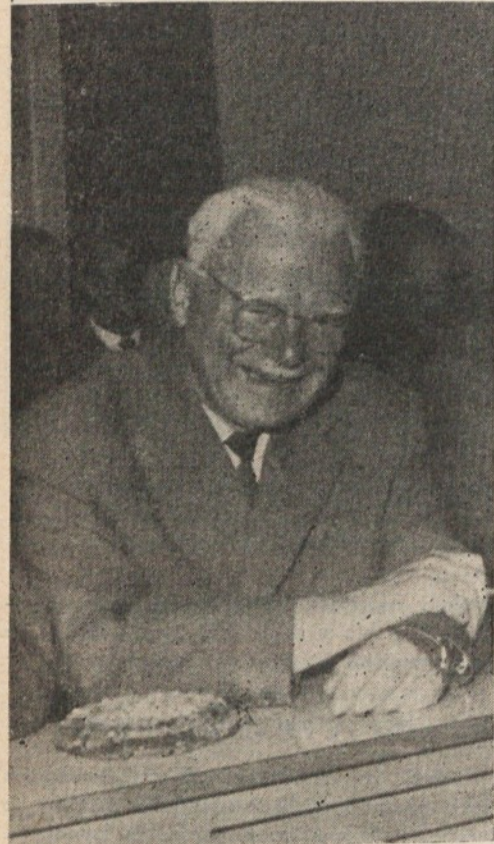
• V živalski vrt pa dobivajo raznovrstne prospekte in knjižice, v katerih so poučne razprave, ki obravnavajo problematične in hkrati zanimive teme, kot na primer o živalih, ki so v naravi že skoraj izumrle, v nekaterih zooloških vrtovih pa še uspevajo — okapi v Frankfurtu.

• Pri otrocih pa vzbujajo največje zanimanje tibetanski medvedi, darilo predsednika Tita, pa tudi papige, ki jih je moč kupiti (samec 1000 dinarjev, samica pa 800 dinarjev), morski prašički in bele miši (oboje po 50 dinarjev). Najimunitnejši člani pisanega živalskega sveta so nedvomno tudi opi-ce, čeprav otroško razigranost in nagaživost „nagrade“ večkrat z ogrizenimi

(Nadaljevanje na 6. strani)

NASI RAZGOVORI

General Jaka Avšič

lahko poveste, kako je bilo tiste dni na Dolenjskem in sploh v Kočevju?"

„Velikega pomena je bil čas v katerem je bilo zborovanje. Kočevski zbor je zasedal namreč približno mesec dni po kapitulaciji Italije. Dolenjska in Notranjska sta bili za nekaj časa „očiščeni“ okupatorja. Izreden polet vseh ljudi je zavladal v vsakem pogledu, posebno pa v pogledu organiziranja vojaške moči, saj smo imeli na razpolago precejšnje količine zaplenjenega orožja. Tudi ljudi se je javljalo vsak dan več, tako da skoraj nismo vedeli, kam z njimi. S podvojeno skrbjo smo organizirali nove enote.

To je bila doba poranjanja vseh starih in novih oblik našega družbenega življenja. Novega, ki smo si zasnovali morda bolj teoretično in v mislih polni smernic, ki smo jih imeli v duhu idealizma in marsistične ideologije. Odposlanci smo bili navdušeni, ko smo na tem zboru že videli pred seboj dokončno rešitev našega narodnega problema. Na koncu naj omenim še to, da je zbor v Kočevju zgodovinskega pomena predvsem zato, ker smo Slovenci šele od takrat postali suveren in samostojen narod.“

„Se spomnite še kakšne hudomušne z zboru?"

„Ne smete misliti, da med našim resnim delom, ni kdo rekel tudi kakšne zabavne. Seveda je. Vendar jaz nisem znan po humorju in je zato marsikatera šla mimo mene.“

„Vse življenje ste posvetili družbenemu delu. Ali se tudi sedaj, ko ste upokojeni, še družbeno udeležujete?"

„Je pač tako, človek se do svoje smrti ne more ločiti od družbe, ki jo potrebuje tako v idejnem kot v praktičnem smislu. In zato se še aktivno udeležujem. Sem odbornik naše občinske skupščine, kjer skušam s svojimi dolgoletnimi izkušnjami pomagati sedanjemu razvoju.“

Jože Jesih

Ni slučaj, da smo prav sedaj sklenili uvrstiti v našo stalno rubriko razgovor z generalom Avšičem. Ne samo zato, ker je naš občan, pač pa predvsem zaradi tega, ker je prav ta mesec poteklo jubilejnih dvajset let od Kočevskega zboru, ki se ga je general Avšič udeležil kot odposlanec. Kot namestnik komandanta Glavnega štaba NOV in POS je ta zbor tudi pozdravil.

General Avšič, ta sivolasi in živalni možak, je tako skromen, da si človek, ki ga je takrat tako kot jaz, prvič videl, enostavno ne more predstavljati, da stoji pred generalom. Na vprašanja odgovarja naglo, brez pomisleka. Kot, da bi se vse zgodilo včeraj, ne pred tolikimi leti.

„Tovariš general, Kočevskega zboru ste se udeležili kot odposlanec. Nam

NAJMLAJSI GOSTJE MED NAMI

Iz življenja skopskih otrok

Kadarkoli hodim po Gerbičevi ulici, mimo Doma srednje gradbene šole, kjer so svoj čas našli bivališče skopski otroci, me navdajajo svojevrsna čustva. Zdi se mi, da vsakokrat zaslissimi njihove glasove: „Novi vaspitači!“ S tem klicem so nas pozdravili v trenutku, ko smo se jim bližali malce zaskrbljenih obrazov — na povabilo Zavoda za prosvetno pedagoško službo z Viča.

Z negotovimi, skoraj zaustavljajočimi koraki, sem se spuščala po poteh, ki so speljane med dvanaestimi bloki, dokler nisem našla svoje skupine, ki je štela 28 šolarjev od 7. do 14. leta. Kruh z jetrno pašeto, jim je teknil. Tudi zame so takoj našli prostor, mi ponudili malico in zaželeli: „Prijatno!“ ... Moja prva malica z makedonskimi otroki, ki mi je vkle-sala neizbrisen vtis. Pogovarjali smo se, vroče poletno sonce pa nas je vabilo. Sklenili smo, da odidemo na kopalnice na Koleziji. Med bivanjem so radi zahajali na igrišča, v parke, v živalski vrt, obiskali so Bled, Bohinj, vendar jih je kopanje še najbolj navduševalo.

Cilj nas vseh pedagogov je bil, da čimprej vzpostavimo prijeten stik in da spoznamo njihove posebnosti in značilnosti. Kolektivnost — v najvišji obliki — ta pa je menda značilna samo za te otroke. V vsako dnevni domislicah, ki jih ni bilo malo, nikdar niso izdali krivca. Makedonski vzgojitelj je bil po naključju sam navzoč nekemu takemu dogodku. Iskal, pov-

praševal je po organizatorju ... a vse zaman. Stopil je še k svojima sinovama, ki sta bila vseskozi v njegovi skupini. Tudi ta mu nista ničesar izdala.

Tudi kuharice so se skušale čim bolj približati tamkajšnji prehrani. V jedilnici je bilo vedno živahno, a najbolj takrat, kadar so zadišale palačinke in pasulj.

„In kako so se počutili med nami?“ boste povprašali:

Sprva so bili zbegani, začudeni, pozneje pa so se vživeli in sprijaznili z novim okoljem. Velika večina je imela še žive starše, sorodnike, nekatere pa je še vedno razjedala negotovost. Z največjo radostjo v očeh so sledili vzgojitelju, ki se jim je bližal s pismi in razglednicami, v katerih je bila ljubka makedonska beseda matere, očeta, svojcev. Končno se je razjasnil obraz tudi Nadici, ki je osemkrat zaman pisala ... Se mnogo, mnogo več bi radi zvedeli o Skopju.

Kdaj pa kdaj, največkrat v deževnem vremenu, so bili prepolni grozotnih spominov. Molk ... glavnice so se sklanjale nad belimi listi ... svinčnik je spretno polzel ... nastajale so pretresljive risbe ... „Moja mama“, „V času potresa“, „Skopska ulica“, „Moja hiša“. Obstali smo.

Omeniti moram tudi njihovo izredno navdušenje nad učenjem slovenskega jezika. Vedno

Spet partizanski pozdrav na Kureščku

V nedelje, dne 16. septembra, so se pred samopostrežno trgovino na Miklošičevi cesti v Ljubljani zbrali mnogi nekdanji preživeli borci X. ljubljanske udarne brigade, da se skupno z interniranci iz nekdanjih nemških in italijanskih taborišč, udeležijo partizanskega zborovanja na Kureščku in tako dostojno počaste 20-letnico ustanovitve X. ljubljanske slovenske narodnoosvobodilne brigade. To so v času NOV ustanovili na Golem pri Igu. Pomembnega slavlja so se med drugimi udeležili tudi generali JLA Rado Pehaček, Aleksander Vojnovič, France Rojšek ter njen prvi politični komisar, narodni heroj Janko Rudolf.

Borci, udeleženci slavlja na Kureščku, so se tokrat zbrali, kot pred osemnajstimi leti, po osvoboditvi ozemlja na desnem bregu Ljubljane, pred Magistratom. Tam so jim predstavniki Mestnega sveta Ljubljane izročili vence, da jih položijo na grobove padlih borcev. Udeleženci proslave so krenili na zborna mesto, ob katerem so jih z avtobusi prepeljali na Kurešček, kjer se je odvijalo osrednje slavlje te pomembne obletnice.

Udeležence proslave, goste, predstavnike oblasti in družbeno-političnih organizacij, je v imenu občinskega Združenja borcev NOV Vič-Rudnik pozdravil predsednik, Slavko Vrhovc. Zgodovinsko pomembne dogodke X. ljubljanske brigade pa je v nagovoru opisal njen prvi komisar Janko Rudolf in poudaril, da je zborovanje nekdanjih borcev pomembno tudi za prenašanje tradicij in zgodovine NOB na našo mladino in na prihodnje rodove.

Delegacija nekdanjih borcev in internirancev je položila vence na grobove padlih borcev in grobnice na Kureščku, Golem in na Igu ter v njihov spomin počastile tudi z enominutnim molkom.

Organizator partizanskega slavlja na Kureščku je ob tej priložnosti obdaroval osnovne šole v okolici z lepo zbirko knjig založbe „Borec“. Spominsko svečanost je popestril še bogat kulturni spored učencev osnovne šole Ig, tisoči občanov, ki so se udeležili tega lepega slavlja pa so prireditelji razveselili še s tradicionalnim partizanskim rajanjem.

V. F.

„KRpanov HRAM“ V VELIKIH LAŠČAH

Ljubljansko gostinsko podjetje „Daj-dam“ je odprlo pred kratkim v Velikih Laščah, prav lepo urejene gostinske prostore, ki bodo služili novemu buffetu s kaj nenavadnim imenom — „Krpnanov hram“. Sicer pa brez zadrege, saj je nedaleč od tega kraja Levstik pod domačim kozoleem v bližnjih Retjah, napisal svojega „Martina Krpana“. In prav je, da smo obudili spomin tudi nanj. — Že prve dni je bilo dela kar čez glavo in tudi promet je bil več kot zadovoljiv. Ena pa je, da smo tudi v Velikih Laščah le enkrat dobili sodobno opremljeni in urejeni gostinski lokal. Na sliki: ob otvoritvi „Krpnanovega hrama“.

Iz živalskega vrta

(Nadaljevanje s 5. strani)

prsti. Kar do 15 takih primerov poznajo. Nekaterim je zadostovala prva pomoč, ki so jo takoj nudili tamkajšnji uslužbenci, drugi pa so se morali zateči po pomoč celo v bolnišnico.

• V živalskem vrtu imajo tudi probleme. Ni težko uganiti kakšne. Prav gotovo finančne! Preteklo zimo so morali kupiti mnogo drv. Kuriti smejo namreč samo z bukovimi drvami, pre-mogov plin živalim namreč škoduje. Morali bi zgraditi nove kletke, ker so sedanje že doslužile svojemu namenu, vendar ni sredstev. Potrebno bi bilo tudi letno in zimsko bivališče za opice in leva. V stavbi, v ozadju živalskega vrta, ki je namenjena samo za prezimovanje vodnih perjadi, morajo najti bivališče tudi druge živali, ki sicer ne spadajo tja. Mestni svet, ki je sedaj s finansiranjem reševal take probleme ima denar le za vzdrževanje. — Za uresničitev vseh teh načrtov pa bi bilo potrebno zaenkrat vsaj okrog 15 milijonov dinarjev.

Marija Turk

so bili pripravljani, da v razpredelnico: slovenski—makedonski, vstavljajo nove besede. Tudi jaz sem prinesla zvezek in naredila prav takšno razpredelnico. Kar tekmovali so kdo me bo učil. Pisala in pisala sem dolgo makedonsko abecedo. Nadvse srečni so vzklikali: „Učiteljka, učiteljka, naopako ... nije tako!“

Med bivanjem v Ljubljani so gostovali v Radio-televiziji v Ljubljani, priredili pa so tudi uspešen nastop v domu „Svobode“ na Viču. V programu je bilo nad 30 točk: plesne, pevske in recitatorske. Posebno zanimanje pa so vzbudile zlasti pesmi: „Prepoznala ga je, Skopje, Straoten den“, ki jih je prav za to priložnost spesnila skopska mati Dragica Mihajlović; recitala pa sta jih njeni hčerki. V pesmih izpove vso potresno grozoto, zahvaljujoč se rešitelju njene družine:

„Spasiocu dragi, daj, da te poljubim — lice, ruke, grudi ...

hvala ti, hvala —

svima vama ... HVALA!“

Prišel je čas slovesa. Še objem in v očeh so se zablesteli solze dveh: slovenskega vzgojitelja in odhajajočega makedonskega otroka. Zaslislala sem še zagotovilo: „Učiteljka, odmah éu ti pisati ...“

SVETI OBČINSKE SKUPŠČINE

SVET ZA SPLOŠNO UPRAVO IN NOTRANJE ZADEVE

Belopavlovič Niko, Abram Vera, Magušar Maks, Jelušič Dušan, Dolžan Jože, Resnik Jože, Pečnikar ing. Anton, Gregorin Vinko, Košak Meta.

SVET ZA KOMUNALNE IN STANOVANJSKE ZADEVE

Ceč Viktor, Zagar Janez, Tomšič Franc, Golobič Branko, Stermecki ing. Viljem, Ponikvar Janez, Mižigoj Aleš, Pernuš Mara, Slibar ing. Franjo.

SVET ZA DRUŽBENI PLAN IN FINANCE

Marinček Ciril, Kocjan Franc, Kozak Vidojka, Trampus Vera, Batič Aleksander, Dular Robert, Kersnič Lojze, Peer Ervin, Boncelj dr. Jože.

SVET ZA URBANIZEM

Hočevnar ing. Stefan, Petrovčič Peter, Škerl ing. Marko, Matkovič Ivo, Lipovšek Srečko, Markovič Milivoj, Krištof Miroslav, Hrausky Edo, Rems Roman.

SVET ZA DELO

Zerjav Srečko, Urbanc Stefan, Oblak Anton, Dolinar Pavle, Baričević ing. Janez, Perko Anton, Gregorič Jože, Oprešnik Pepca, Petrovec Janez.

SVET ZA ŠOLSTVO

Virtič Stane, Kozak Grozdana, Plemelej Marija, Garbas Nika, Gabrovšek Ludvik, Rožanc Franc, Podmenik Danica, Buh Milan.

SVET ZA INDUSTRIJO IN OBRT

Soba Zora, Belič ing. Avgust, Golc ing. Ivan, Burnik Albert, Borec ing. Janez, Grabnar Dušan, Kunaver Michael, Linhart Božo, Maršič Ivan.

SVET ZA PROSVETO, KULTURO IN TELESNO VZGOJO

Stupan Mitja, Strle Jernej, Lavrič Stane, Pfundner Karel, Samec Rudi, Tercelj Matija, Vošnjak Vera, Repovš Jernej, Makovec Boris.

SVET ZA BLAGOVNI PROMET, GOSTINSTVO IN TURIZEM

Fojkar Breda, Avčining. France, Vrhovec Stefan, Smid Adolf, Jenko Vekoslav, Leskovic Marjeta, Malis Teodrag, Suštaršič Leon, Račič Nada.

SVET ZA ZDRAVSTVO IN SOCIALNO POLITIKO

Gosak Zdravko, Pelan dr. Olga, Kušar Jana, Jež dr. Janez, Kunaver Jelena, Štajner Franc, Kebe Anton, Silc Jože, Mlekuš Slavko.

SVET ZA KMETIJSTVO IN GOZDARSTVO

Dolčič Emil, Marentič-Novak ing. Vera, Logar Lovro, Modic Jože, Jankovič ing. Janko, Kersnik ing. Gregor, Gruden ing. Mimi, Funkl ing. Alojz, Pavlin ing. Jože.

Iz našega uredništva

- Namesto dosedanjega člana inž. Ivana Golea je uredniški odbor našega lista na eni svojih zadnjih sej kooptiral v svoj odbor našega sodelavca, Vlada Firma.
- Odslej dalje bodo nekatere stalne rubrike v našem listu vodili: Boris Makovec (kultura in prosveta), Darko Perovšek (aktualno-politična vprašanja), Jože Jesih (informacije iz delovnih kolektivov) in Slavko Juvane (šport in telesna kultura). S takim načinom dela pa smo tudi v našem uredništvu našli pravo pot v kvalitetnejšem in vsestranskem informiranju ter obveščanju naših občanov. Seveda pa bi pri tem delu želeli kot vselej tudi to pot vaših nasvetov, mnenj in še koristnejših navodil. Vsaka kritična beseda in pobuda nam bo le dobrodošla.

Delavska univerza Vič-Rudnik predvaja v mesecu novembru naslednje filme:

2. in 3. novembra — angleški kriminalni film: LIGA GENTLEMENOV

9. in 10. novembra — sovjetski vojni film: MI IZ KRONSTATA

16. in 17. novembra — francoski komični film: VELIKI POGLAVAR

23. in 24. novembra — sovjetski film: BALADA O VOJAKU

Stalne filmske predstave bodo ob sobotah na Škofljici, ob nedeljah pa na Rakitni, občasne pa ob nedeljah na Golem, v Zapotoku, v Želimljah in seveda tudi drugod.

Delovni kolektiv veletrgovine

mercator

LJUBLJANA, ASKERČEVA 3

LJUBLJANA • JUGOSLAVIJA
VELETROGVINA IMPORT EXPORT

Vam v prodajalnah svojih poslovnih enot „EMONA“, „GRMADA“, „HRANA“, „JELKA“, Gornji grad, „LITIJA“, „LOGATEC“, „POLJE“, „ROZNIK“, „STRAZA PRI NOVEM MESTU“ in „SPECERIJA“ nudijo vse gospodinjske potrebščine, galanterijsko in kolonialno blago.

KOMUNALNA BANKA

LJUBLJANA — SUBIČEVA 2

in njene poslovne enote

LJUBLJANA:

Celovška cesta 99

Titova cesta 55

Tržaška cesta 36

Vide Pregarčeve 8

Mestna hranilnica

Ljubljanska

LJUBLJANA — ČOPOVA ULICA

DOMZALE

GROSUPLJE

KOČEVJE

LITIJA

LOGATEC

MEDVODE

RAKEK

VRHNIKA

ZAGORJE

— sprejemajo hranilne vloge vseh vrst in jih obrestujejo od 5% do 6%. Vloge so varno in tajno naložene. Varčevalci, ki imajo na svoji hranilni knjižici vsaj 25.000.— dinarjev, so zavarovani za nezgodno smrt za 100.000.— dinarjev, če pa to vlogo vežejo na odpovedni rok najmanj 12 mesecev, so zavarovani tudi za nezgodno invalidnost do 200.000.— dinarjev.

— vodijo tekoče in žiro račune.

— dajejo potrošniška posojila.

GOSTINSKO PODJETJE *Daj-Dam* Ljubljana

s svojimi obrati:

„DAJ-DAM“,
Ljubljana, Cankarjeva cesta
„KOLOVRAT“,
Ljubljana, Ciril-Methodova
gostišča „ZA GRADOM“,
Ljubljana, Streliška ulica

„LIVADA“,
Ljubljana, Ižanska c. 74/a in
buffet „KRANOV HRAM“
v Venikih Laščah

se toplo priporoča vsem svojim gostom — V naših obratih vas bomo postregli z bogato izbiro toplih in mrzlih jedil ter z izbranimi pijačami —

Obiščite nas, ne bo vam žal!

ŽIČNICA

LJUBLJANA — TRZASKA CESTA 49

Telefon: 21-686,

direktor 22-194,
komerciala 21-870

STROJI IN NAPRAVE ZA LESNO INDUSTRIJO:

Visokoturni mizni, nadmizni
in „KARUSEL“ rezkarji,
formatne krožne pile, polirni
stroji, dvovaljne brusilke,
brusilke za orodje,
oscilirajoča vrtalka, stroj
za ovalne čepe, stroj za
podajanje itd.

LASTNA LIVARNA ZA BARVNE KOVINE!

Gasilski ročniki —
SPAS kladiva!

SUSILNICE za plemeniti in slepi
furnir na šobe (Düsentrockner)
na valje ali s trakom, sušilnice
za les premične in v zgradbi,
sušilnice in brizgalne kabine za
lak, kakor tudi ostalo opremo
po naročilu.

V PRIPRAVI:

- Podmizna žaga
- Stroj za izdelavo okroglih palic
- Stroj za brušenje palic
- Stroj za vmesno brušenje laka
- Amerikaner
- Univerzalna vrtalka
- Dvovretenski reskar — itd.

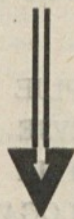
U T E N S I L I A

tovarna tekstilnih potrebščin LJUBLJANA RUDNIK 24

nudi kvalitetne
tekstilne
predilniške
utensilije
vseh vrst

Elektrogospodarska skupnost Slovenije

ELES

S SVOJIMI ZDRUŽENIMI

PODJETJI IN UPRAVO

V LJUBLJANI

T. T. L. zadovolji vsakega kadilca

TOBAČNA TOVARNA LJUBLJANA

CIGARETE
CIGARE
TOBAK

U Ž I T E K

Prek Dolomitov v Cerčno

(ZAPISKI S POHODA DOLOMITSKEGA ODREDA)

6. september 1963. Bataljona mladinskega Dolomitskega odreda sta postrojena na Dobrovi. Njuna komandanta raportirata, da so mladinci pripravljeni za pohod do Cerčna in da vlada med njimi borbena vzdušje. Komandant odreda Tone Curk-Gorjan še enkrat premotri postrojene borce, se naglo obrne in raportira.

Predsednik skupščine občine Ljubljana-Vič-Rudnik inž. Slavko Jakofčič sprejme raport, nato pa udeležence pohoda opozori na pomembnost oživljanja partizanskih tradicij med našo mladino.

Do komandanta odreda se slednjič obrne narodni heroj Janko Rudolf, predsednik Zveze združenj borcev NOV Slovenije:

„Tovariš komandant, predstavljam ti tovariša Božičeviča, generalnega sekretarja Združenja borcev NOV Jugoslavije. Seznanji ga, prosim, z maršruto Dolomitskega odreda...“

Da, natanko tako se je začel naš tridnevni pohod.

Na obronkih okrog Polhovega Gradca pokajo puške in strojnice in petarde. Pripadniki odreda so odlično opravili svojo nalogo. V akciji je delovala tudi polhovgrajska pionirska četa. Bila je to prava bitka na območju, koder je pred več kot dvajsetimi leti operiral legendarni Dolomitski odred.

Dobrova, Gaberje, Dvor, Polhov Gradec, vsa bližnja in daljnja soseka so bili priča ljudske vstaje leta 1941. Gorjan, prvi komandant dolomitskih partizanov, se takole spominja tistih dni:

„Začeli smo ropotati pred vrat Ljubljane, prestolnici tako imenovane Ljubljanske pokrajine. Ljubljani so nas slišali na lastna ušesa,

z aplavzom, je brkati komisar naenkrat pridobil vsa srca mladih udeležencev pohoda, komandant in komisarjev ter komandirjev, intendance in propagande in sanitete.

V SPOMIN IN OPOMIN

V hribih nad Gorenjo vasjo je onemel zadnji rafal iz strojnice. Izvidniška letala, ki so si doslej na vso moč prizadevala odkriti borce odreda, so se vrnila v svojo bazo. Storila se je noč, tista prijetna septembrska noč, ki bi jo človek vdihaval s polnimi pljuči. Rakete presestavajo nebes in Dolomitski odred se na čelu s komandanti in komisarji jadno spušča po gozdu v dolino. Zdaj pretresejo ozračje oglušujoče petarde. Marš prek mostu. Množica ljudi se je ustopila v špalir in vsi viharno pozdravljajo mlade udeležence pohoda. Puške pokajo. Mladinci si dajejo duška. In prav je tako! Naj govori orožje v spomin in opomin, kako junaških dejanj je bil zmožen slovenski delavec, kmet, intelektualec v naši osvobodilni vojni.

Potlej zagori kres in nemirne sence spreletavajo obraze. Spet govori Marko. Noč je, partizanski taborni ogenj gori, v človekovem srcu pa se budijo reminiscence na veliki bojni pohod pred dvajsetimi leti, na tiste dni po kapitulaciji Italije, ko so se partizanske brigade tolkle v Grčaricah in na Turjaku, na Mašunu, v Leskovi dolini, ko je val svobode naenkrat zajel vso Primorsko.

Pesmi in recitacije, ves kulturni program gorenjevaške mladine je lepa nagrada za borce po enodnevnem napornem maršu. In slednjič še ples v dvorani.

Komisar mladinskega Dolomitskega odreda Marjan Simčič-Marko govori v Polhovem Gradcu o vlogi Dolomitov v NOB.

slednjič, ali poznate Ludvika, ki se je tolkel od Dolomitov do Kočevskega Roga in čigar vedri nasmeh zna tudi po tolikih letih že navse zgodaj ustvariti med udeleženci pohoda najboljše vzdušje.

Ko gledamo njega, komandanta Gorjana, komisarja Marka in načelnika Jelena, vse štiri s spominskim znakom leta 1941, pa komandante in komisarje bataljonov in čet, si ni težko ustvariti podobo človeka, ki ga je rodila revolucija, borca v Dolomiti in po

vsej naši domovini v najpomembnejših letih naše zgodovine, v obdobju 1941—1945.

KREPAK STISK ROK V CERKNEM

Napočil je 8. september 1963. Natanko pred dvemi desetletji je maršal Badoglio podpisal kapitulacijo Italije in tako to deželo izključil iz fašističnega vojnega stroja. Naše borce je tisto lepo sončno jesen prevzel tak (Nadaljevanje na 10. strani)

Predsednik občinske skupščine Ljubljana-Vič-Rudnik inž. Slavko Jakofčič pozdravlja udeležence pohoda v Cerčno, obenem pa opozarja na pomembnost oživljanja partizanskih tradicij med našo mladino. V ozadju je štab odreda. Z leve na desno: Jože Simčič-Jelen, načelnik štaba odreda, Marjan Simčič-Marko, komisar odreda, Tone Curk-Gorjan, komandant odreda in Ludvik Smrekar, namestnik komandanta odreda.

vse mesto je govorilo o nas, se navduševalo nad našo borbo in kljub bodeči žici, s katero je sovražnik obdal Ljubljano, so k nam v Dolomite prihajali novi borci in z njimi tudi izdatna pomoč pristašev osvobodilnega gibanja. Vreti je začelo znotraj trdnjave fašističnega okupatorja, kar je bilo seveda neprecenljivega pomena za razvoj in zmago našega boja.“

V Polhovem Gradcu so se naenkrat razpršile jutranje megle in drobne deževne kaplje so se umaknile septembrskemu soncu. Udeležence pohoda je mladina tega kraja nagradila s cvetjem in viharnim ploskanjem. Ves prevzet od tega nepričakovanega sprejema je potlej množici spregovoril Marjan Simčič, naš komisar Marko. V njegovih besedah ni bilo nobene razlike od tistih zanosnih stavkov, ki jih je nekdanji kot komisar zaščitne čete Glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet in CK KPS, govoril svojim borcem. Od tistega trenutka dalje, ko so ga Polhovgrajčani nagradili

Okrog enajstih je stopil med nas v spremstvu načelnika štaba odreda Jožeta Simčiča-Jelena tudi proslavljeni borec in politični aktivist Viktor Klobučar-Kragulj, tokrat komandant mladinskega Vrhniškega bataljona. Ta borec se je znal v vojni postaviti pred sovražnikov tank in le golo naključje ga je rešilo, da ga niso pokosili s strojnimi. Koliko junaštva, koliko mladostnega zanosa je čutili iz njegovega pripovedovanja. In tako pogumen ni bil samo Kragulj! Ali poznate Rudija Hribernika-Svaruna, ki je iz mladega delavca — revolucionarja naredil iz sebe generala? Pa Olgo in Radota? Poznate vrsto herojev, ki jih je dal Dolomitski odred? Preberite imena, vklesana na spomenikih naše revolucije! Ali poznate obraze, ki jih srečujemo na pohodu: Lazarja, Rudija, Duleta, Korla, Tončka in še vrsto drugih, za katerih imena so vezane slavne strani zgodovine našega osvobodilnega boja, slovenskih udarnih brigad in odredov. In

Sanitarna inšpekcija ugotavlja ...

Na nekaj naših vprašanj, ki smo jih zastavili občinskim sanitarnim inšpektorjem, smo dobili naslednje odgovore:

1. Kaj je ugotovila zadnja analiza vzorcev živil in koliko primerov je bilo pri tem oporečnih?

Za analizo je bilo vzeti 41 vzorcev živil in je bilo na podlagi laboratorijskih preiskav ugotovljeno, da so vsi oporečni.

2. Morda bi bilo zanimivo slišati tudi mnenje in ugotovitve o pokvarjenih in sumljivih živilih, ki jih je prenekaterikrat več kot preveč?

Organoleptično je bilo ugotovljeno, da so živila sumljiva ali pokvarjena, ker so bila stara in postana. Upravniki gostinskih obratov so se strinjali, da se živila uničijo takoj na licu mesta brez predhodne analize.

Po mesnicah se je našlo smrdljivo in popolnoma pokvarjeno meso. Poslovalnice so se strinjali, da uničijo vse pokvarjeno meso. Nekateri izmed njih so meso hranili v hladilnikih, kjer se je hladilo za prodajo in prehrano. Po izjavah poslovođij pa je bilo pokvarjeno meso namenjeno za hrano psov.

V mesnici na Tržaški cesti je bilo ugotovljeno, da prodaja razsekovalce piščance v nezapečatenih vrečah in brez žiga veterinarja. Piščanci so bili brez glav, kjer mora biti običajno štampljka. Razsekovalce je trdil, da so piščanci zdravi in primerni za prehrano. Zato se ni strinjal z ugotovitvijo sanitarnega inšpektorja. Odvzet je bil vzorec in takoj oddan v preiskavo. Preiskava je pokazala, da so bili piščanci neprimerni za prehrano.

Nadalje je bila ustavljena serija paštet in ribjih konzerv. Poseben problem je pločevina konzerv, ki so deklarirane kot trajne. Ugotovljeno pa je med 100 konzervami najmanj ena četrtna koroziranih, ker je notranja obloga preslaba.

Kljub temu, da so gostinci že opravili izpit iz higienskega minimuma se ne pridržujejo higienskih pravil zaradi postane hrane. Ob nedeljah in v letnem času pripravi gostilna večje količine hrane. Ker zaradi slabega vremena ni gostov v takem številu, kot je predvideval, te hrane seveda ne more prodati. Hrano običajno obdrži in jo prodaja naslednji dan podgreto in je zato taka hrana hitro pokvarljiva.

3. Koliko gostinskih obratov imamo v občini v slabem stanju?

Če si ogledamo gostinski obrat v Suhem dolu, ki je v oddaljeni hribovski vasi, lahko ugotovimo, da je ta gostinski obrat boljši od marsikaterega v Ljubljani. Dvanajst gostinskih obratov pa je v zelo slabem stanju. Sanitarni inšpektor je izdal odločbe za prepoved poslovanja šestim gostinskim obratom. Poseben problem je gostilna Področnik („Pri Čadu“). Tu sanitarni inšpekciji ni uspelo, da bi se gostilna zaprla, ker obstojajo zato tehtni razlogi. Predvidena je nova gradnja s prenočišči oziroma adaptacija sedanjih prostorov.

4. In še kakšno je stanje med trgovskimi lokalji?

Trgovski lokali so večinoma v starih prostorih. Tudi oprema teh lokalov je že zastarela in ne odgovarja današnjim potrebam in zahtevam. Predvidena je gradnja novih potrošniških centrov, med katerimi so nekateri že dograjeni. Za manjše, odročnejše predele naše občine pa bo treba obstoječe poslovalnice povsem obnoviti in primerno razširiti.

Mnenje sanitarne inšpekcije je, da ni potrebno na mestnem področju imeti na vsakih sto metrov špecerijsko prodajalno. Bolje je imeti večje potrošniške centre, kjer stranka lahko dobi vse kar potrebuje za dnevno prehrano. S tem se zmanjšajo stroški, kar se lahko odraža na prodajni ceni izdelkov, stranka pa ne izgublja časa za nabavo potrebnega blaga. Najvažnejše pa je, da je tu možna večja in pa tudi pogostejša sanitarna kontrola.

EPILOG K UBOJU V HORJULU

SMRTNA KAZEN MORILCU
RAMU DIZDAREVIČU

S SODNE RAZPRAVE PROTI UBIJALCU POLKOVNIKA MIROSLAVA REMŠKARJA

Zadnje dni septembra je bila v veliki potrojni dvorani ljubljanskega sodišča, sodna razprava proti 22-letnemu Ramu Dizdareviču iz Male Kladuše ter soobtoženim: 16-letnemu Mehu Dizdareviču, 26-letnemu Savi Paradžinoviču, 27-letnemu Aleksi Mladenoviču, 37-letnemu Vasu Mladenoviču, 25-letnemu Huseinu Tahiroviču in 21-letnemu Redži Rosiču.

Sodno razpravo je pričel predsednik petčlanskega kazenskega senata okrožnega sodišča, sodnik Benjamin Marušič. Obtožnica, ki jo je prebral zastopnik javnega tožilca Roman Vobič, je bremenila Rama Dizdareviča, da je 18. avgusta zvečer pred gostilno „Prebil“ v Horjulu naklepno ubil polkovnika JLA Miroslava Remškarja in nameraval ubiti tudi Ivana Fištra. Vseh ostalih šest pa je bilo soobtoženih, da so sodelovali in pomagali pri uboju.

je prišlo do uboja je po mojem Saliha Nuhanović, ki je o tem največ govoril. Skupaj smo odšli v gostilno „Kette“, kjer sem jaz spil pet žganj, plačal pa je Saliha. Iz te gostilne smo odšli še v gostilno „Prebil“. Kaj se je dogajalo tam, se ne spominjam več. Šele, ko so me pripeljali na odvzem krvi sem zvedel, kaj se je pripetilo. Vem le to, da sem bil zelo slabe volje, ker sem bil brez denarja.“

Predsednik senata, ki mu je zastavil vrsto vprašanj, je dobil skoraj na vsa odgovor: „Ne spominjam se ničesar“. Tako se Ramo Dizdarevič „ni mogel“ spomniti, da so izzivali v gostilni „Prebil“, da je kričal pred hišo: „Ko mi pridže, ja ga ubodem!“, da je grozil in mahal z nožem, da je skupaj z ostalimi ustavljal osebni avtomobil, ki ga je vozil pokojni Miro Remškar, da ga je zabodel, da je z dvignjeno

na vprašanje, kako to, da so se Dizdarevičevega noža zbal šele po uboju, saj so vsi vedeli, da ga ta nosi s seboj tudi v gostilni.

Kakšno je bilo razpoloženje omenjeni večer v gostilni „Prebil“ je pojasnil tamkajšnji učitelj Damjan Razpotnik.

„Na vse mogoče načine so hoteli od mene izvedeti, kdo je bil neznanec, ki je nekaj dni pred ubojem pretepel Huseina Tahiroviča. Govorili so mi, da ga bodo zanesljivo našli ter ga razrezali. Lje s težavo mi je uspelo, da sem skupino pomiril in jo skušal odvrniti od maščevanja.“

Prvi dan sodne obravnave se je pred sodiščem pojavila tudi mati obeh bratov Fatima Dizdarevič, ki je pred sodiščem povedala kakšna je bila vzgoja obeh bratov in še posebno mladoletnega Meha Dizdareviča.

Sodišče je zaslišalo tudi oba sopotnika Miroslava Remškarja, ki sta bila z njim v osebnem avtomobilu. Oba sta izjavila, da je stala na cesti skupina ljudi zaradi katerih niso mogli nadaljevati vožnje. Drugi sopotnik Martin Bokavšek je dejal da brata Dizdarevič nista dajala videza, da bi bila močnejše vinjena.

ZASTOPNIK JAVNEGA TOŽILCA
ZAHTEVA SMRTNO KAZEN

Drugi dan sodne obravnave je sodišče zaslišalo sodna izvedenca dr. Ulrika Šmita iz Inštituta za sodno medicino v Ljubljani in dr. Lea Milčinskega, sodnega izvedenca — psihiatra. Prvi je pojasnil, da je bil vzrok smrti pokojnega Remškarja rana, ki mu jo je zadal Dizdarevič v prsi, nato pa je strokovno razložil o stopnji vinjenosti glavnega obtoženca. Drugi izvedenec dr. Milčinski pa je po psihiatrični in psihološki preiskavi spoznal obtoženega Dizdareviča za normalnega.

Zastopnik javnega tožilca Roman Vobič je v svojem govoru opisal ogorčenje javnosti in zaključil:

„Gre za naklepno dejanje in to najhujše oblike za napad na človeško življenje, ki je terjalo smrt nedolžnega človeka. Človeka, ki je bil družinski oče, nosilec spomenice in številnih odlikovanj. Človeka, ki sta ga potrebovala družina in domovina. S kakšno pravico je vzel glavni obtoženec življenje nedolžnemu človeku?“

Zastopnik javnega tožilca je zahteval za Dizdareviča najostrejšo — smrtno kazen.

Trije odvetniki, ki so po uradni dolžnosti branili obtožene, so skušali prikazati nekatere okoliščine, ki naj bi govorile v prid obtoženec. Problem, ki že dalj časa obdaja sezonske delavce in posledice razmer v katerih živijo, je nakazal odvetnik Kajetan Ahačič.

„Mala in Velika Kladuša, od koder so nekateri obtoženci, sta sicer majhna kraja, toda pred tem sodiščem smo imeli že več storilcev kaznivih dejanj iz teh krajev. Menim, da je to zato, ker probleme sezonskih delavcev pri nas rešuje le sodišče in nihče drug.“

Glede na stopnjo odgovornosti je petčlanski kazenski senat obsodil Rama Dizdareviča

na smrt z ustrelnostjo, ker je 18. avgusta letos v večernih urah pred gostilno „Prebil“ v Horjulu iz brezobzirnega maščevanja do smrti zabodel polkovnika Miroslava Remškarja ter začel izvršitev naklepne kaznivega dejanja uboja zoper Ivana Fištra, ki pa ga na srečo ni končal.

Ostali soobtoženi pa so bili obsojeni: Meho Dizdarevič, mladoletni brat Dizdareviča na 5 let mladinskega zapora, Aleksa Mladenović na 7 let strogega zapora, Husein Tahirovič na 6 let strogega zapora, Sava Paradžinović na 5 let strogega zapora, Vasa Mladenović na 4 leta strogega zapora in Redža Rošič na 3 leta strogega zapora.

Predsednik senata Benjamin Marušič je v obrazložitvi sodbe dejal:

„Ta uboj je močno razburil javnost in vzbudil največje ogorčenje v zadnjih letih. To ogorčenje pa je še toliko večje, ker je izgubil življenje nedolžen človek in pripadnik JLA, zato so obtoženci s svojim dejanjem povzročili pravi preplah med ljudmi. Ti se ne upajo več gibati izven obljudenih krajev. Sodišče se je prepričalo, da je kvalifikacija brezobzirnega maščevanja podana.“

V. Smole

Pojasnilo h kroniki
Dolomitskega odreda

V prejšnji številki „Naše komune“ smo med drugim objavili tudi Kroniko Dolomitskega odreda. Pri tem pa se nam je vsilila neljuba pomota, ker smo pod sestavek, ki je izrazilo dokumentarnega značaja, podpisali tovariša Toneta Curka-Gorjana, kot prvega komandanta Dolomitskega odreda. Tovariš Gorjan nam je to gradivo samo oskrbel. K objavi kronike je pripomnil, da je bil prvi komandant Dolomitskega odreda pokojni narodni heroj Jože Ježevnik, medtem ko je on poveljeval skupini partizanskih enot, iz katerih je bil Dolomitski odred formiran šele kasneje.

UREDNIŠTVO

O spomeniku, ki ga ni več

Ko so pred leti začeli graditi nov most čez Izico na Izanski cesti, so zaradi izravnave ceste odstranili tudi spomenik, ki je stal v bližini. Lani je bil novi most končno izročen prometu, kamni spomenika pa leže še zdaj razmetani ob cesti in so tako izpostavljeni neprestanemu uničevanju.

Spomenik je bil postavljen 1833, ko je bila končana cesta Ljubljana—Ig. Ker je šele cesta omogočila naseljevanje na Barju, je imel spomenik tudi kulturno-zgodovinski pomen. Zato Barjani upravičeno pričakujemo, da bo obnovljen v celoti s primernim besedilom.

J. MEZE

Morilec Ramo Dizdarevič (levo) odgovarja na vprašanja predsednika petčlanskega senata okrožnega sodišča Benjamina Marušiča.

„NE SPOMINJAM SE NIČESAR“

Obtoženi Ramo Dizdarevič je na vprašanje predsednika senata, če je razumel obtožbo dejal:

„Obtožnico sem v celoti razumel in vem, da sem ubil človeka. Bil pa sem tako vinjen, da se sploh ničesar ne spominjam. Sploh se ne spominjam, kako je do tega prišlo. Kriv, da

roko, v kateri je še vedno držal okrvavljen nož skočil na drugo stran avtomobila, iz katerega je izstopil Ivan Fišter, in da je zbežal, ko je ta repetiral prazno lovsko puško. Še in še je bilo vprašanj, na vsa pa je bil vedno isti odgovor.

Zagovor, da je bil tako vinjen, da se ne spominja ničesar so ovrgli strokovnjaki. Sedem ur po nesrečnem dogodku, so namreč našli Dizdareviča, ki je mirno spal. Pri odvzemu krvi so ugotovili v krvi 0,83 promile alkohola. Po mnenju izvedencev lahko pade odstotek alkohola v krvi vsako uro le za 0,1 promile. Dizdarevič je torej imel v krvi ob času zločina približno 1,5 promile alkohola. Kot je izjavil izvedenec, bi človek s tako stopnjo alkohola v krvi težko vozil osebni avtomobil, je pa ta stopnja odločno prenizka, da bi smatrali Dizdareviča za zmanjšano pristevnega in da se ta ne bi mogel več imeti v oblasti.

Vsi ostali obtoženci, kakor tudi nekatere priče so izjavili enako kot med preiskavo, da je Ramo Dizdarevič zabodel Remškarja zato, ker se je hotel maščevati neznanecu za klofuto, ki jo je pred dnevi dobil Husein Tahirovič. Ker so bile poizvedbe za neznanec zaman, se je Dizdarevič znesel nad povsem nedolžnim človekom.

Soobtoženi so se zagovarjali, da niso nudili Dizdareviču nobene pomoči. Nekateri so celo izjavljali, da so bili že precej stran od kraja tega žalostnega dogodka.

PO UBOJU MIRNO NA SPANJE

Predsednik senata je vsakemu od soobtoženih zastavil vprašanje, zakaj so odšli po uboju domov, ne da bi pomagali človeku, za katerega niso vedeli, da je mrtev. Drug za drugim so izjavljali, da so se bali Dizdareviča in se zato niso upali pomagati Remškarju niti preje, niti kasneje. Vsi pa so seveda molčali

Prek Dolomitov
v Cerkno

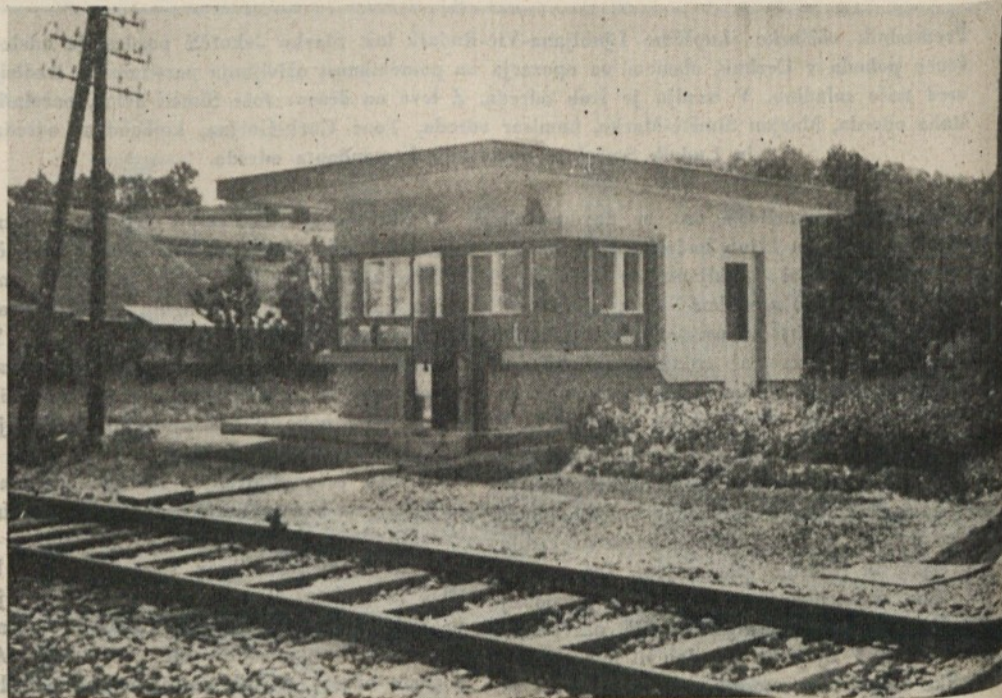
(Nadaljevanje z 9. strani)

zanos, kakršnega srečujemo danes na ulicah Cerkna. Priča smo veselemu snidenju starih tovarišev. Zares, v teh letih se je nabralo toliko tega, o čemer je vredno spregovoriti.

* * *

Na slavnostni tribuni so se zbrali predstavniki oblasti s predsednikom Ljudske skupščine SR Slovenije Ivanom Mačkom-Matijo na čelu. Tu so generali in višji oficirji naše armade. Tu je tisočglava množica, ki je prihajala v partizansko Cerkno od blizu in od daleč. Govori narodni heroj Jože Borštnar, nekdanji komandant IX. korpusa in za njim še predstavnik italijanskih partizanov. Cerkno je oba govornika nagradilo z aplavzi. Planoto pod tribuno so do poslednjega metra napolnili borci s Primorske, Gorenjske, delegacije iz Notranjske, Stajerske, Dolenjske, Koroške in Italije... Odlikovanja se kljub čemeremu vremenu bleste na njihovih prsih. In med vsemi, ki so prišli proslavljat dvajsetletnico množične vstaje primorskega ljudstva, je našel svojo skromno, pa vendar častno mesto tudi naš mladinski Dolomitski odred v spremstvu dragih starih tovarišev.

Tekst in foto: Matija Maležič

ZA VAREN PREHOD

Nova čuvajnica na prehodu ceste med Škofljico in Kočevjem, bo skrbela za varen prehod preko železniške proge.

(Foto: Lojze Habjan)

STATUTARNA RAZPRAVA

Ureditev ekonomsko - organizacijskih vprašanj v ospredju statuta delovne organizacije

Statut je višja stopnja notranje družbene zakonodaje, ki organsko raste iz našega družbenega življenja in predstavlja konkretizacijo ustavnih načel. Statut pa naj ne bo le zbirka načel in deklaracij, ampak naj uredi tudi ekonomsko-organizacijska vprašanja, ki predstavljajo ogrodje novega statuta delovne organizacije in brez katerih si ne moremo predstavljati dobrega vodenja poslovne politike niti dobrega tehnološkega procesa.

Ob sestavi statuta naj bi delovne organizacije ponovno kritično razčlenile funkcionalnost notranje organizacije. Nekatere manjše gospodarske organizacije vse premalo upoštevajo, da je organizacijska ureditev osnova za uspešno delo in za dvig produktivnosti. Pri organizacijski ureditvi je potrebno, da se vse službe enakovredno upoštevajo, tako priprava dela, obratno knjigovodstvo, evidenčna služba, kot organizacija ekonomskih enot in te službe

vskladiti z ostalimi službami, s posebnim oziranjem na najboljšem funkcionarju EE.

V mnogih delovnih organizacijah še niso našli meril za individualno stimulacijo, kar pa naj bo pri postavitvi načel nagrajevanja v statutih primarna naloga. Pogoji za to pa je, da strokovne službe pripravijo take podatke, ki ne bodo primerljivi samo med ekonomskimi enotami, temveč tudi med oddelki v okviru ene ekonomske enote. Za stimulatивnejše nagrajevanje vodilnega kadra še nimamo meril.

Do sedaj so strokovne službe vse premalo poлагale važnost na strokovno obdelavo normativov, stroškov, standardov, kvalitet ter tehnoloških in anlitskih postopkov. To se je odražalo v mnogih kolektivih, ki so postavljali ekonomske enote na osnovi premalo obdelanih omenjenih podatkov, kar je privedlo do nepravilnega stimuliranja med EE in s tem precej prizadelo principe nagrajevanja na osnovi

vloženega dela in medsebojne odnose v okviru same ekonomske enote.

Poslovni prostor delovne organizacije je osnovni okvir razvoja posamezne delovne organizacije, s katerim ne predvidimo le razvoja proizvodnje, temveč tudi proizvodne kapacitete in kadrovske politiko. Vprašanje vsklajevanja proizvodnih programov določenih panog v okviru komune, republike in federacije se je postavilo v ospredje. Če hočemo postaviti proizvodne programe na realno bazo, bi morale delovne organizacije v okviru svojih panog dobiti podatke preko zbornic ali ustreznih institucij. To vprašanje je še posebno pomembno z ozirom na izdelavo sedemletnega perspektivnega plana. Proizvodne programe je treba sestavljati na podlagi analize tržišča, tako domačega kot tujega, vendar je le malo takih delovnih organizacij, ki imajo dobro službo tržne analize.

Pravilno planiranje je možno s poglobitvijo v ekonomsko in tehnološko problematiko delovne organizacije. Plan ni zakon, ampak metoda izvajanja določene gospodarske politike. Planiranje, ki izhaja iz funkcije samoupravljanja je odločilen činitelj vsega dogajanja v delovni organizaciji in temelji na analizi nakupnega in prodajnega tržišča, na oceni surovinske baze, analizi transportnih in komunalnih možnosti, analizi lastnih kapacitet, tehnologije in kadra.

Marsikatera delovna organizacija pa ni pristopila k izdelavi letnih planov na osnovi analize obstoječih kapacitet, surovinske baze in ostalih pokazateljev. V statutu moramo jasno določiti vlogo planiranja ter kdo odgovarja za sestavo planov v določenem roku, ki mora biti v poslovniku točno določen. Nadalje naj statut določi, kako delovni kolektiv sodeluje pri sprejemanju planov in določi, v katerih primerih je potrebna pretežna večina potrditve EE pred sprejetjem plana. Statut naj vsebuje tudi vprašanje, kdo je odgovoren za vsklajevanje mesečnih, letnih ter perspektivnih planov in za spore, ki nastajajo v zvezi s planiranjem in pristojnost organov pri reševanju le-teh. Dosedanja praksa je pokazala, da odgovornost za izdelavo in realizacijo planov ni bila jasno precizirana.

Pri planiranju se kaže nasprotje med kolektivnim in družbenim interesom, oziroma med makro- in mikro-planiranjem. Da ne bi bile nekatere industrijske panoge prešibke, druge pa predimenzionirane, je nujno, da poseže vmes družba. Družbeni vpliv pa naj kanalizira tudi lokalne tendence, kajti nekatere komune težijo k razvoju industrije, ki pa v pogledu ekonomskih analiz ni upravičena.

Metka Skubic

Motiv iz Tobačne tovarne

Nove TV šolske ure

V televizijskem studiju Ljubljana so s 7. oktobrom pričeli redne televizijske šolske oddaje. Te oddaje, ki jih finansira Svet za šolstvo SR Slovenije, bodo obsegale v samem začetku, snov poljudno znanstvenega značaja. Kot uvodna oddaja se nam je predstavila „TV se predstavlja“. V njej so v kratkih obrisih prikazali delo v televizijskih studijih.

Sledile ji bodo še oddaje o „Lončarstvu“, „Obisk v kiparjevi delavnici“, „Ljubljansko barje“, „Pajkov album“ in druge. Tako bo osem oddaj izpopolnilo vrzel, ki bi nastala med praviimi šolskimi oddajami, ki bodo pričele 2. decembra in začetkom šolskega leta.

Prave šolske oddaje, ki bodo pogojene z vsemi mogočimi televizijskimi pripomočki, bodo v glavnem obsegale naslednje predmete: matematika, slovenščina, biologija in estetska vzgoja. Ta pa bi se še delila posebej na likovni in glasbeni pouk.

Iz matematike lahko omenimo „Pomen in raba oklepajev“, „Pitagorov izrek“ in „Funkcije in grafi“, ki bodo prav gotovo zanimivi problemi, ki bodo pritegnili našo šolsko mladino. Iz biologije bi omenili teme: Morje, Gozd, Mlaka in Krvni obtok. Od estetske vzgoje pa snov iz Kitare, Likovni red in Predočenje prostora. Ob slovenščini se bomo pa spoznali z Dramatiko, nekaj iz jugoslovanske književnosti ter med ostalimi še z reportažo o Levstikovih nagrajenih.

Tako bo vsak ponedeljek ob dopoldanskem in popoldanskem času, po pol ure šolskih oddaj, ki bodo v podporo in pomoč učencem višjih razredov osnovnih šol in nižjih razredov gimnazij.

Zal. še vse šole v območju Slovenije ne posedujejo TV sprejemnikov. Stevilo je napram številu šol še sorazmerno majhno. Ako pa se bodo te TV šolske ure ali oddaje obnesle, bodo prav gotovo še ostale šole primorane priključiti se šolam, ki sprejemnike za TV že imajo.

Televizijske šolske ure bodo v glavnem zajemale gradivo, ki ga v šolskih urah niso učenci in dijaki dojemali. Zato bodo v teh učnih urah skušali prikazati čim nazorneje in očigledneje z vsemi mogočimi televizijskimi sredstvi, kot filmi, filmskimi triki, slikanicami in ostalimi pripomočki. Televizijski oddaji ni namenjena cela šolska ura, temveč le okoli 30 minut. Preostale minute naj bi učitelj porabil za pripravo učencev na oddajo in pa za pogovor o oddaji in eventualno utrjevanje. Nekaj minut pa bi porabili za aktualnosti iz obzorikov.

Marko Marion

ZANIMIVOSTI IZ NAŠIH KRAJEV

IG

PRAZNOVANJE PRI MOSTIČARJIH

Dne 15. septembra sta Turistično društvo z Rudnika in sindikalna podružnica kmetijske zadruge „Mokere“ na Igu priredila prvo praznovanje pri izžanskih mostiščarjih, ki je kljub ne-

katrem začetnim spodrslijajem, kar pa je bilo tudi za pričakovati, nadvse uspelo. V mnogočem je k temu pripomoglo tudi nadvse lepo vreme, ki je privabilo na Ig več tisoč najvnetejših ljubiteljev nedeljskih izletov. Domači mostiščarji so najprej pod vodstvom Karla Pfundnerja, ponazorili nekaj od-

lomkov iz Jalnovih „Bobrov“, torej že okrog 4000 let pred nami. „Kmečki punt“, je ob grajskih vratih upepelil „urbarja“ in kdo vse ve, kaj bi se lahko še vse zgodilo, če ne bi posegla vmes še tradicionalna „kmečka ohcet“, ki je zaključila le „uradni“ del prireditve. Po tem so se gostje namreč še pozno v noč vrteli ob zvokih „Dobrih znancev“, ki so ob polkah in valčkih daleč naokrog razvneli staro in mlado.

V ZADRUGI PRIZADEVANJA ZA IZDELAVO STATUTA

V zadnji številki smo na kratko spregovorili o pripravah na izdelavo statuta v naših kmetijskih zadrugah. Najprej smo vas seznanili s pripravami v KZ v Preserju, tokrat pa nekaj več o izdelavi statuta v KZ „Mokere“.

Staričlanska komisija za izdelavo vseh analiz, potrebnih za izdelavo statuta, je med drugim tudi predlagala, da bi bila pravilnik o delitvi čistega dohodka in delitvi osebnih dohodkov, ločena od statuta, kot tudi ostali pravilniki. Vendar pa bi bili vsebinsko povezani. Komisija je predložila tudi predlog za izboljšanje strokovnega izobraževanja, s tem,

da se zmanjša fluktuacija. K temu pa sodi tudi čim širše sodelovanje delovnega kolektiva ob upoštevanju težkih delovnih pogojev v kmetijstvu.

NOVOLETNI SEJEM

Gospodarska komisija krajevnega odbora SZDL je na enem svojih zadnjih sestankov, razpravljala med drugim tudi o pripravah na letošnji novoletni sejem, ki naj bi ga organizirali na Igu. Postavili bodo tudi več paviljonov, tako, da bo mogoče kupiti tiste dni vse, kar bi lahko ob novoletnih praznikih še toliko bolj prispevalo k vedremu in veselemu razpoloženju.

Brezovica

SOLSKO SPORTNO IGRISČE

Pri osnovni šoli na Brezovici bodo skušali že v bližnji prihodnosti urediti igrišče za rokomet, saj mladina nima nobenega drugega športnega objekta, kjer bi se lahko razvedrila po končani šoli. Za dokončno ureditev igrišča pa bo treba še precej dobre volje pa tudi denarnih sredstev.

MI VAM — VI NAM

Urednikov kotiček bralcem

Mesec je naokrog in „Naša komuna“ je spet med vami. Kot vselej se je tudi to pot nabralo kar precej v moji mapi. Torej bo kramljanja morda več kot preveč. Pa kar začnimo.

Prvi pomoči, ki smo jo ponudili prizadetim v Skopju se je ta mesec pridružilo še vpisovanje ljudskega posojila. Tudi ob tej akciji, ko v mislih spreletimo vsaj za trenutek nepozabno tragedijo v makedonskem glavnem mestu, ki je za vselej pokopala pod svojimi ruševinami življenja tolikih žrtev, smo vsi na stečaj odprli svoja srca.

In prav je tako, kot so se skoraj na vsakem kraju, v tovarniških dvoranah, šolah, znanstvenih zavodih, inštitutih, pa tudi na poljih, kjer je te dni dela kar čez glavo, odrezali naši občani. Kljub vsemu pa je bilo ponekod občutiti, kot da ljudje težka vpisujejo vsaj skromen delež k posojilu, ki ga bodo seveda dobili vrnjenega v nekaj letih z obrestmi. Čemu neki je bilo treba v nekaterih vaseh okrog Iga toliko prepričevanja, pa prošenj in kaj vse bi lahko človek prisodil k temu, da so se nekateri med njimi le odločili za vpis. Pa tudi v nekaterih gospodarskih organizacijah in drugod ni šlo vse tako, kot bi moralo. Čemu tak odnos, ne vem? Edini pa smo si lahko le v tem, da je skopska tragedija nesreča vseh nas in je izgradnja tega našega, nekdanjega sončnega mesta ob Vardarju, naloga in hkrati tudi naša obveznost, skratka, življenjska nujnost. Kot je tistega usodnega jutra, 26. julija, nekaj po peti uri, odjeknila nepremagljiva moč zemlje, ki je ugonobila življenja tisočeri in za vselej vtisnila podobo groze, razdejanja in brezmejne bolečine v naših srcih, tako je prav zdaj med nami le en sam cilj — s skupnimi močmi in naporu spet zgraditi cvetoče mesto ob Vardarju.

V nesreči smo si vselej bližnji. Se toliko bolj, če imamo pred seboj podobo nepozabnega julijskega jutra. In danes občutimo bolečino kot bi prizadela vse nas. Tako pa mi je za današnjo priložnost ostal le majhen spomin, ki sem ga z nekaj besedami skušal povečati z najvišjim dostojanstvom. Sključeni starček, ki ga je čas odvrnil od svojega življenjskega spremljevalca — šivanke in drete, je h skromnemu posojilu pridal še pet tisočakov.

Misli se z ljudmi venomer prepletajo. Morda je prav tisti trenutek dal svoj prispevek tudi krojač v Velikih Laščah, kmet iz Vrbljenja, avtoličar pri ljubljanskem Dolgem mostu ali uslužbenec „Varnosti“. Kdo bi le naštel njihova imena, ki pa so navsezadnje le drobci v mozaiku mogočne in edine, naše jugoslovanske družine.

In prav je tako.

„Naša komuna“, glasilo izdajateljske skupnosti lista občinskega odbora SZDL Ljubljana-Vič-Rudnik. — Predsednik izdajateljskega sveta Sergej Vošnjak. — Izhaja mesečno. — Ureja uredniški odbor: Danilo Emeršič (predsednik), Sergej Epih, Boris Makovec, Ivan Virnik, Vlado Firm, Darko Perovšek in Jože Jesih. — Glavni in odgovorni urednik Ivan Virnik. — Uredništvo in uprava: Ljubljana, Trg MDB 7/I, telefon št. 20-728. — Tekoči račun pri NB Ljubljana 600-18-608-25. — Celoletna naročnina 400 dinarjev, polletna 200 dinarjev in je plačljiva vnaprej. — Tisk Tiskarne šolskih delavnic tehniških šol v Ljubljani.

Naši kulturni spomeniki

S pričujočo številko začnemo v našem listu z novo rubriko. V njej vam bomo predstavili nekatere najpomembnejše kulturne spomenike naše preteklosti. Najprej, spomenik utemeljitelju slovenskega knjižnega jezika, Primožu Trubarju, rojaku iz Rašice pri Velikih Laščah.

Lavrica

MLADI SPET PRI DELU

Jesen je tu. Počitnice in dopusti so mimo. Aktiv Zveze mladine je že pričel z delom. Na množičnem sestanku smo razpravljali o bodočem delu. Ustanovili smo politične krožke, z odborom SZDL pa smo se dogovorili za pomoč. Ustanovili smo tudi dramsko skupino in že študiramo dve igri. Imamo pa tudi družabne večere. Na njih bomo obravnavali probleme z našega področja.

Tudi z našimi najmlajšimi smo že navezali tesne stike. Tako smo konec prejšnjega meseca organizirali izlet na Uhr.

Seveda pa je to le skromen prikaz vsega našega dela. Več je pokazala zadnja mladinska konferenca, na kateri smo sprejeli tudi več koristnih zaključkov.

Milan Šivec

Podpeč

OBLJUBA DELA DOLG

Od sestanka predstavnikov krajevne skupnosti, občinske skupščine, okrajne skupščine in Cestnega podjetja v Ljubljani, 13. avgusta v Podpeči, je minil že poldrug mesec. Domačin, republiški ljudski poslanec tov. Jože Šile pa je na seji občinske skupščine, 21. septembra, med drugim dejal, da kljub obljubi še vse do tega časa, torej več kot mesec dni po sestanku ljubljansko Cestno podjetje ni vsaj za silo uredilo ceste, kljub temu, da je to njihov zastopnik na sestanku tudi obljubil.

Sprašujemo se le, kje je bila ob tem primeru podana obljuba — in ali je k temu primeru še potreben komentar. Prav gotovo ne. Edino le to, da so se ljudje upravičeno razburjali, češ ali je obljuba le za trenutno zadoščenje vsemu, kar teži Podpečane in okoličane že leta in leta. Ureditev ceste naj se uredi vsaj za najnujnejšo silo.

Polhov Gradec

EDINSTVEN PARK

Po besedah ravnatelja osnovne šole tovariša Kavčiča bo v prihodnjem letu Zavod za spomeniško varstvo v Ljubljani preuredil sedanji vrt pred šolskim poslopjem, nekdanjo graščino,

LEP JUBILEJ DOMA NA BOKALCAH

V prvih dneh oktobra je praznoval Dom na Bokalcah 10-letnico. Zgrajen sicer pred vojno, dolgo časa ni služil svojemu namenu: oskrbi starejših in pa onemoglih ljudi! Sele na uporno iniciativo Joška Gorjanca, nekdanjega uglednega člana Mestnega sveta, je mesto pred desetimi leti uredilo Dom na Bokalcah, v katerega so se že tedaj preselili oskrbovanci iz nekaterih domov za stare in onemogle iz Slovenije. Pozneje je mesto prizidalo Domu stransko krilo in so trenutno njegove zmogljivosti blizu 350 postelj.

Desetletnico Doma je dočakalo 224 žena in 119 moških, ki so oskrbovanci Bokalc. Ta „velika družina“ je iz raznih krajev ljubljanskih komun. Med njimi jih je 105, ki so povsem čili in zdravi, precejšnje število pa je seveda dokaj zahtevnejših oskrbovancev, ki terjajo prav skrbno zdravniško nego in nenehno pozornost strojnega osebja. Prav skrb za te stare bolnike podčrtuje misel o morebitni izgradnji geriatričnega centra na Bokalc, medicinskega oddelka, ki bi se strokovno ukvarjal s problemi zdravljenja starejših ljudi. Trenutno imajo Bokalce svojega zdravnika in tudi ustrezno število strokovnega medicinskega osebja za potrebe oskrbovancev, vendar pa bi geriatrični center na Bokalc v znatni meri ugodno vplival na nadaljnje izpopolnjevanje zdravstvene terapije starejših ljudi, kar ne bi koristilo samo Bokalcem, pač pa vsem starejšim oskrbovancem tudi v drugih tovrstnih domovih v Sloveniji in v Jugoslaviji.

Bokalce so lep kraj. Visoko belo poslopje med gozdovi in polji je vsekakor

prijetno zatočišče. Vendar pa oddaljenost od mestnega vrveža v znatni meri moti oskrbovance, ki si še zmerom žele izložbenih oken in srečevanja s starimi prijatelji ter znanci. Zategadelj je umevno prizadevanje uprave Doma, da bi s pomočjo občin in seveda podjetja Ljubljana-transport, uvedla stalno avtobusno progo na Bokalce. Osnova za to progo je seveda cesta. Urbanistični načrt ureditve Brda in Vrhovc zagotavlja skorajšnjo izgradnjo sodobne ceste, ki bo te kraje ter Bokalce približala mestu. S tem bo problem Bokalce rešen, v zadovoljstvo oskrbovancev in delovnega osebja Doma.

V Sloveniji je 32 domov za stare in onemogle. Skupno razpolagajo ti domovi s 3200 posteljami. Med vsemi je največji Dom na Bokalc, ki ima 333 postelj standardnega obeležja in 17 postelj v lastnem hospitalnem oddelku. Razpoložljive zmogljivosti za stare ljudi pa v Sloveniji še ne zadovoljujejo in je v prenekaterih občinskih skupščinah na pogostem dnevnem redu presojanje o materialnih možnostih za izgradnjo novih domov za starejše in onemogle. Pri tem pa velja doberščen poudarek izbiri lokacije, ki naj zadrži starega človeka v njegovem neposrednem okolju.

Ob koncu velja poudariti okusno urejeno razstavo, ki so jo organizirali oskrbovanci ob desetletnici Doma na Bokalc. Ročna dela z vrsto domišelnih vzorcev so vzdramila občudovanje obiskovalcev in hkrati vprašanje, zakaj naše specializirane trgovine — n. pr. „Dom“ — ne posredujejo takšnih in podobnih izdelkov pridnih rok domačemu trgu, ki bi bil nedvomno hvaležen odjemalec.

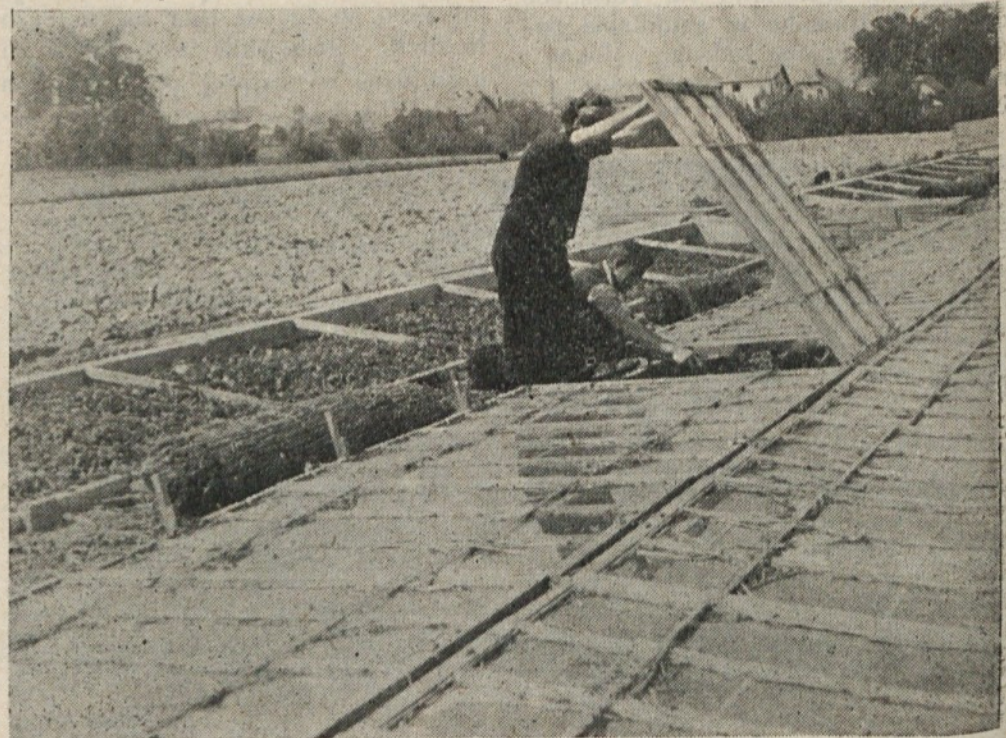
v edini renesančni vrt, ki bo po tej strani kot edinstvena zgodovinska redkost poleg Neptunovega spomenika, enkratna turistična zanimivost. Vsa ta predvidevanja pa bi naše polhograjsko turistično področje še obogatila z novo pridobitvijo — renesančnim parkom.

Letne koference po aktivih ZMS na Viču

Letne koference po aktivih ZMS so se že začele. Mladinci obravnavajo predvsem probleme delovnih organizacij ter dvig produktivnosti. Mladinci v nekaterih podjetjih so izbrali za glavno temo koference obravnavanje statuta delovnih organizacij. Občinski komite ZMS bo za vse predstavnike aktivov iz osemletk priredil seminar. Koference bodo predvidoma izvedene do 15. oktobra.

Pionirski odred „Borisa Kidriča“ je razvil svoj prapor

Konec prejšnjega meseca je pionirski odred „Borisa Kidriča“ iz osnovne šole v Trnovem, razvil svoj pionirski prapor. Slovesnosti v kinodvorani na Viču, so se udeležili tudi zastopniki nekaterih pionirskih odredov z ostalih šol, v kulturno-umetniškem delu proslave pa so sodelovali baletni solisti KUD „France Prešeren“ iz Trnovega, orkester Glasbene šole pod vodstvom Cvetka Budkoviča, mladinski pevski zbor trnovske šole in godba na pihala Ljudske milice pod vodstvom Rudolfa Stariča.

Iz vrtnarije v Mestnem logu

Športni dogodki

Sredi živahne tekmovalne sezone smo. Tekme se vrstijo za tekmo, na premnogih od teh pa sodelujejo tudi naši športniki. Ta mesec moramo posebej pohvaliti balinarje Zabe in košarkarje Svobode. Pa pogledjmo po posameznih panogah.

BALINANJE: Balinarji so se tokrat pomerili na državnem prvenstvu v Zagrebu in posebno v posameznih disciplinah zabeležili lepe uspehe. Posebej moramo omeniti met veterana „Zabe“ Avgusta Petrovčiča, ki je z rutinersko igro in običajno zanesljivostjo premagoval v borbi med posamezniki oviro za oviro in končno osvojil naslov državnega prvaka. Ta uspeh je tolikanj večji, ker se je s tem uvrstil tudi v državno reprezentanco, ki bo še letos sodelovala na svetovnem prvenstvu v balinanju, prizorišče teh borb na najvišji ravni pa bo v Franciji. Torej, še en uspeh več k številnim dosežkom v delovanju marljivega balinarskega kolektiva Zabe in Rožne doline.

ROKOMET: Po prvih zavrtljajih v slovenski republiški rokometni ligi letos ne moremo biti toliko zadovoljni s startom Partizan-Krima, kot smo bili lani. Že v prvi tekmi z mariborskim Kovinarjem so doma uspeli osvojiti le eno točko, kar ni pokazalo, da bi lahko pričakovali v letošnjem letu kak večji uspeh. Čeprav so veljali pred pričetkom med glavne favorite, so sedaj že dokončno izpadli iz borbe za najvišja mesta. Pri tem pa moramo upoštevati, da letos tekmujejo kar brez dveh svojih najboljših igralcev Domnika in Jankoviča, ki sta zapustila domače vrste. Poleg tega se letos niso uspeli prebiti višje od polfinala v republiški konkurenci za jugoslovanski pokal, kajti nasprotnik Kranjska Mladost je bila letos premočna za lansko odlično ekipo. Vendar se ne sme že sedaj obupavati, saj je do konca prvenstva še mnogo nedelj.

V republiški konkurenci se letos merijo tudi rokometarje Svobode. Tudi njihov start ni preveč uspešen, saj so po štirih kolih šele na osmem mestu med desetimi ekipami. Vendar pa tudi tu velja isto, kot smo dejali že preje, da bo do konca preteklo še mnogo časa in bomo verjetno pričali še številnim presenečenjem. Prepričani pa smo, da nas bodo igralke Svobode tudi prihodnje leto zastopale v tej konkurenci.

KOSARKA: Košarkarji viške Svobode, ki so lani prav nesrečno izpadli iz republiške lige, so v tej sezoni nastopali v vzhodnem delu II. republiške lige. Dokazali so, da so kvalitetno sposobni tudi za nastopanje v najelitnejši konkurenci in so tako v svojem tekmovalstvu zavzeli najvišje mesto, ki jim daje pravico do ponovnega starta v I. republiški ligi. Torej, izpolnila so se pričakovanja in spet imamo zastopnika tudi v najvišji republiški konkurenci.

NOGOMET: Med nogometaši v SNL smo bili zadnje dni pričali številnim neprijetnim presenečenjem. Svoboda, ki je startala z voljo in možnostmi za doseg najvišjega naslova, je v zadnjih dveh tekmah zelo popustila in z dvema zaporednima porazoma izgubila kontakt z vrhom tabele. Nič manj neuspešno pa so nadaljevali tudi O.-Krimovci. Se vedno se krepko drže dna lestvice, poleg tega pa je nastalo ponovno vprašanje ali bodo še sploh obstajali, kar pa obravnavamo na drugem mestu.

(sj)

IZREDEN SPORTNI DOSEZEK

Pokal predsednika Tita spet v rokah naših strelcev

Komaj leto dni nazaj. Ekipe občine Vič-Rudnik prejema v svoje roke prvič najvišjo jugoslovansko strelsko trofejo — pokal predsednika Tita.

In sedaj! Dragocena trofeja je zopet v njihovih rokah. Tokrat so jo osvojili še bolj prepričljivo. In ne samo to. S tema obema zmagama in veliko voljo do napredka se jim obeta namreč ta pokal tudi prihodnje leto. Osvojiti za stalno to trofejo pa je nekaj, kar si more nekdo misliti le v sanjah, če ve kako so običajno sestavljene reprezentančne ekipe.

Kdo sestavlja to odlično ekipo? Sami člani SD Dioptr: Franc Planine, Bogdan Jež, Peter Dimic, Jože Vrbinc in Lojze Mikolič. Tekmovalcev samih nam verjetno res ni treba posebej predstavljati, saj so znani širom naše domovine, lahko pa omenimo njihov trenutno najtežji problem! To je pomanjkanje prostorov za zimsko vadbo. Do sedaj so v zimskem času navadno gostovali na stari šoli „Oskar Kovačič“, ko pa se je ta preselila v nove prostore, so ostali brez primerne dvorane. Vendar smo prepričani, da neka rešitev mora obstajati, da bodo lahko vadili, potem ko bodo v prihodnjih dneh dobili tudi uradno potrdilo, da so edini upravljalci strelišča ob Dolenjski cesti. Da pa bi bila pomoč čimbolj učinkovita, so s svojimi težavami seznanili tudi predsednika naše občinske skupščine, inž. Slavka Jakofčiča, ki jim je zadnjo soboto v septembru priredil sprejem. V prijetnem vzdušju je povabljenec, med katerimi je manjkal le veteran Franc Planine, pozdravil, jim čestital in med drugim dejal: „Izredno nas veseli, da ste letos že drugič osvojili Titov pokal in upamo, da vam bo to uspelo tudi v tretje, tako da bo lahko stalno krasil vaše prostore. Obenem pa se moramo zavedati, da s temi velikimi zmagami širite tudi ime naše občine širom domovine, poleg tega pa dajete pobudo množičnosti. Obljubljam vam, da vam bomo v vaših prizadevanjih pomagali, kolikor bo le mogoče.“

Strelce je pozdravil in jim čestital tudi sekretar ObK ZKS Janko Kušar, obema pa se je zahvalil predsednik občinskega strelskega odbora inž. Milan Simič. V prijetnem razgovoru, ki so je razvil po zaključku uradnega dela sprejema, smo zastavili strelcem vsakemu po pet vprašanj. In kakšnih? Pogledjmo!

Ocenjujemo

Od našega zadnjega ocenjevanja do danes je prišlo na vrsto zopet nekaj zavrtljajev v slovenski nogometni ligi. In s tem seveda tudi novi nastopi in osvojitve novih točk za ocenjevanje najboljšega igralca v ekipah obeh naših zastopnikov Svobode in Odred-Krima. Dočim smo v prejšnji številki z izredno lahkoto in soglasno ocenili Jazbinška za najboljšega nogometaša, pa danes ne moremo tako enoglasno izbrati najboljšega. Po preudarku pa lahko z vso pravico postavimo na prvo mesto igralca Kneževiča (S), ki je bil medtem najboljši napadalec v svojih vrstah. Zato si je zaslužil pet točk. Tokrat lahko uvrstimo v sestav najboljših tudi dva O.-Krimovca, oba sta stranska krilca, Gabrovška in Kadunca. Prvi si je zaslužil štiri točke, drugi pa tri. Preostale tri točke pa pripadejo tokrat še igralcu Svobode, Jazbinšku in Banjancu. Torej današnji vrstni red: Kneževič, Gabrovšek, Kadunc, Jazbinšek, Banjanac. V skupnem plasmaju vodi po dveh ocenitvah, Jazbinšek (S) s 7 točkami, slede pa mu Kneževič (S) 5 točk, Loboda I. in Gabrovšek (O-K) po 4 točke, Valjavec in Kadunc (O-K) po 3 točke, Verbič (S) 2 točki, Strmecky in Banjanac (oba S) po 1 točko.

Med strelci je po sedmih kolih v vodstvu Verbič (S) s šestimi goli.

Vaš prvi nastop? — Vaši prvi uspehi in kje? — V kateri disciplini najraje nastopate? — Najhujši tekmeči? — In namen za bodočnost (samo športni)?

Tekmovalci so nam odgovarjali na ta kratka vprašanja zelo lakonično, vendar so v njih povedali vse, mi pa jih bomo nanizali kar enega za drugim, kakor smo jih slišali in tudi zapisali.

Bogdan Jež: Prvič leta 1950 na pionirskem republiškem prvenstvu v Mariboru. Leta 1954 sem dosegel drugo mesto na svetovnem prvenstvu v Caracasu (Venezuela). Najraje streljam z vojaško puško in pa na glinaste golobe. Najhujši nasprotniki so mi Vrbinc, Mikolič in Grozdanović. Še naprej bom aktivno in upam, tudi uspešno nastopal.

Peter Dimic: Prav tako kot Bogdan. Večkrat sem osvojil republiško prvenstvo. Glinaste golobe najraje zbijam. Spoštujem vse nastopajoče. Zelim se izpopolniti v streljanju na glinaste golobe.

Jože Vrbinc: Leta 1948 na državnem prvenstvu v Kragujevcu kot pionir. Sedem let kasneje sem postal mladinski državni prvak v streljanju z vojaško puško na prvenstvu v Skopju. Vedno pazim na Grozdanovića, Ježa in Mikoliča. Zelim pa bi nastopati še na prihodnjem svetovnem prvenstvu, ki bo v ZDA.

Lojze Mikolič: Leta 1953 kot pionir na državnem prvenstvu v Ljubljani. Sodeloval sem v ekipi, ki je leta 1953 osvojila v Ljubljani republiški jugoslovanski pokal. Moja disciplina je vojaška puška. Klubski kolegi in Grozdanović ter Zivanović, so med najhujšimi. Če bodo pogoji, bom še treniral, cilj pa je, ponovno osvojiti pokal maršala Tita.

S temi odgovori smo zaključili naš pomeknik in strelcem, res pravim športnim amaterjem, čestitali tudi v imenu našega uredništva.

Slavko Juvanc

Naši strelci, ki so osvojili pokal predsednika Tita. Stojijo od leve proti desni: Lojze Mikolič, predsednik občinske skupščine inž. Slavko Jakofčič, Bogdan Jež, predsednik občinskega strelskega odbora inž. Milan Simič, Jože Vrbinc in Peter Dimic. Manjka le Franc Planine.

INŽENIRSKI LJUBLJANA BIRO HAJDRIHOVA 4

izdeluje investicijske programe in investicijsko tehnično dokumentacijo za:

- elektroenergetske naprave za proizvodnjo, prenos in transformacijo električne energije;
- vse vrste visokih, nizkih in vodnih zgradb;
- naprave in instalacije jakega toka vseh napetosti in moči ter naprave in instalacije šibkega toka;
- strojne naprave za energetske in industrijske namene.

Razširjajte
naš list

10. Ne, Mihec ni šel po kozo. V taborišče mora, dobro je poznal skrito bližnjico. K stricu Jaku, ki je bil vedno kosmat in vedno šegav, mora. Brž je stekel v hlev, vzal z jasli staro vrv in si jo omotal okoli prsi. Še šibo. „Tako, če me dobe, bodo verjeli, da iščem kozo,“ je sam pri sebi tiho modroval Mihec.

11. Mihec je stekel po strmini za kozo. Rosna trava mu je opletala po bosih nogah. Razpeti suknič se mu je zatikal, ko se je plazil skozi mlado podrast in pretrgani žep mu je mahedral v rahlem vetru. Zadihan se je ustavil v bližini poljske poti, ki je za ovinkom dosegla glavno cesto.

12. Vrh Malega ključa je bil ves v soncu. Visoko v trepetajočem zraku pa je lepo prepeval škrjanec. V partizanskem taborišču, med debelimi hrasti, je bilo vse živo. Med gostim grmovjem, ki se je razrašalo po gozdnatem pobočju, pa je oprezno in skoraj neslišno korakal stražar.

13. Globoko pod njim je ležala dolina, še zavita v sivkasto meglo. V taborišču so v skupinah posedali boreci, čistili orožje in šaljivo zbadali brkatega kuharja Jaka, ki je, če ni imel dela v kuhinji, najraje posedal pri njih in jih kratkočasil s svojimi duhovitimi domislicami.

14. Pred poljsko kuhinjo je stal komandir čete in zrl v skupino borecev. „Hej, Jaka, h kotlu, komandir te išče,“ je prekinil njegovo pripovedovanje najbližji borec. „Pogledal ti bo v kotel, le brž!“ — „Zanj je prevelik, za vas pa premajhen,“ se je odrezal Jaka in pohitel h komandirju.

15. Jaka se je postavil pred komandirja, si v hlače obrisal roke in vprašujoče zrl vanj. „Je zajtrk pripravljen, Jaka? Takoj ga razdeli, krenemo na pohod.“ — „Je, tovariš komandir, polenta. S kurirjem bova pohitela, da jo porazdeliva. Najraje jo imajo.“

16. Drug za drugim so stopali h kotlu boreci in zadovoljni odhajali, saj je Jaka vsakemu do vrha napolnil posodo. Polenta je bila rumena, vsa se je tresla. „Kakšna pa je zabela, sem že pozabil,“ je smeje pripomnil neki borec in kaj hitro izpraznil skodelo. Še postrgal jo je.

17. Boreci so se zvrstili na mali goljavi. Iz štaba je prišel komandir, stopil k borecem in jih pozdravil. „Tovariši, akcija nas čaka, fašisti vohljajo po dolžni, v zasede moramo,“ je pojasnjeval komandir. „Pripravite se, pregledajte še orožje in potem krenemo na pot. Javljeni so premiki sovražnika.“

18. Mali Mihec se je že ves razpraskan prebijal skozi goščavje, se plazil preko jarkov in kotanj, padal, se spotikal in se skoraj brez diha vzpenjal po strmih pobočju proti vrhu. „In če ne najdem taborišča?“ ga je prešinilo. Kar stresel se je ob tej misli.